Miercuri, 18 ianuarie 2023

P9_TA(2023)0011

Drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2022

Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2023 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2022 (2022/2049(INI))

(2023/C 214/06)

Parlamentul European,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”),

— având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,

— având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere articolele 17 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 2, 3, 11 și 17,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului și alte tratate și instrumente ale ONU în domeniul drepturilor omului,

— având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale,

— având în vedere Convenția ONU din 1948 pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid și Rezoluția 43/29 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 22 iunie 2020 referitoare la prevenirea genocidului,

— având în vedere Convenția internațională a ONU împotriva luării de ostatici din 17 decembrie 1979,

— având în vedere Convenția ONU din 18 decembrie 1979 asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei,

— având în vedere Declarația privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazate pe religie sau convingere, proclamată prin Rezoluția 36/55 a Adunării Generale a ONU din 25 noiembrie 1981,

— având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse și tratamente crude, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984,

— având în vedere Declarația ONU din 18 decembrie 1992 cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice,

— având în vedere Declarația ONU cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptată prin consens la 9 decembrie 1998,

— având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului și cele două protocoale opționale la aceasta, adoptate la 25 mai 2000,

— având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități din 13 decembrie 2006, care a intrat în vigoare în UE la 21 ianuarie 2011, în conformitate cu Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități ([1]),

— având în vedere Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 20 decembrie 2006,

([1]) JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

Miercuri, 18 ianuarie 2023

— având în vedere Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, adoptată la 13 septembrie 2007 și Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii din 1989 referitoare la populațiile indigene și tribale,

— având în vedere Tratatul ONU privind comerțul cu arme, în special articolul 7 referitor la exporturi și evaluarea exporturilor și Codul de conduită al UE privind exporturile de arme,

— având în vedere Declarația de la Beijing din 15 septembrie 1995,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată la 25 septembrie 2015, în special obiectivele 1, 4, 5, 8, 10 și 16,

— având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine din 19 decembrie 2018 și Pactul mondial privind refugiații din 2018,

— având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 24 martie 2022 referitoare la consecințele umanitare ale agresiunii împotriva Ucrainei,

— având în vedere evaluarea de către Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, din 31 august 2022, a preocupărilor legate de drepturile omului în regiunea autonomă uigură Xinjiang, Republica Populară Chineză,

— având în vedere declarația președintelui Comisiei internaționale independente de anchetă a ONU privind Ucraina cu ocazia celei de a 51-a sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului din 23 septembrie 2022,

— având în vedere Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare din 1994 și rezultatele conferințelor de examinare,

— având în vedere Convenția Consiliului Europei pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei (CETS nr. 164), adoptată la 4 aprilie 1997, și protocoalele la aceasta, Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane (CETS nr. 197), adoptată la 16 mai 2005, și Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale (CETS nr. 201), adoptată la 25 octombrie 2007,

— având în vedere Convenția Consiliului Europei din 11 mai 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), care nu a fost ratificată de toate statele membre,

— având în vedere Protocolul nr. 6 la Convenția Consiliului Europei pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind abolirea pedepsei cu moartea,

— având în vedere rezoluția adoptată la 16 martie 2022 de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la încetarea calității de membru al Federației Ruse la Consiliul Europei,

— având în vedere Concluziile Consiliului European din 30 și 31 mai 2022 referitoare la Ucraina,

— având în vedere Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului ([2]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală” ([3]),

— având în vedere Concluziile Consiliului din 12 iulie 2021 privind prioritățile UE în cadrul ONU și în cadrul celei de a 76-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, septembrie 2021 – septembrie 2022,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 24 ianuarie 2022 privind prioritățile UE pentru 2022 în cadrul forumurile ONU privind drepturile omului,

([2]) JO L 410 I, 7.12.2020, p. 1.
([3]) JO L 209, 14.6.2021, p. 1.

— având în vedere Concluziile Consiliului din 18 iulie 2022 privind prioritățile UE în cadrul ONU și în cadrul celei de a 77-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, septembrie 2022 – septembrie 2023,

— având în vedere comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei din 25 martie 2020 intitulată „Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 (JOIN(2020)0005), precum și concluziile Consiliului din 18 noiembrie 2020 pe această temă,

— având în vedere comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei din 25 noiembrie 2020 intitulată „Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – O agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE” (JOIN(2020)0017),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 martie 2021 referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului (COM(2021)0142),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap (2021-2030)” (COM(2021)0101),

— având în vedere Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate de Consiliu la 14 iunie 2004,

— având în vedere Orientările UE privind promovarea respectării dreptului internațional umanitar ([4]), actualizate în 2009,

— având în vedere Orientările UE privind pedeapsa cu moartea, adoptate de Consiliu la 12 aprilie 2013,

— având în vedere Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere, adoptate de Consiliu la 24 iunie 2013,

— având în vedere Orientările UE pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate de Consiliu la 24 iunie 2013,

— având în vedere Orientările UE în domeniul drepturilor omului privind libertatea de exprimare online și offline, adoptate de Consiliu la 12 mai 2014,

— având în vedere Orientările UE în domeniul drepturilor omului privind nediscriminarea în acțiunea externă, adoptate de Consiliu la 18 martie 2019,

— având în vedere Orientările UE în materie de drepturi ale omului cu privire la apa potabilă sigură și la salubritate, adoptate de Consiliu la 17 iunie 2019,

— având în vedere Orientările revizuite ale politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, adoptate de Consiliu la 16 septembrie 2019,

— având în vedere Orientările revizuite ale UE privind dialogurile pe tema drepturilor omului cu țările partenere/terțe, aprobate de Consiliu la 22 februarie 2021,

— având în vedere evaluarea aplicării la nivel european a Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului, realizată de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European la 24 august 2022,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2012 intitulată „Rădăcinile democrației și ale dezvoltării durabile: angajamentul Europei față de societatea civilă în ceea ce privește relațiile externe” (COM(2012)0492),

([4]) JO C 303, 15.12.2009, p. 12.

— având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 (COM(2022)0071),

— având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii (COM(2022)0453),

— având în vedere raportul Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate intitulat „Raportul anual pe 2021 privind drepturile omului și democrația în lume”,

— având în vedere inițiativa strategică a Ombudsmanului European din 7 iulie 2021 privind modul în care Comisia asigură respectarea drepturilor omului în contextul acordurilor comerciale internaționale,

— având în vedere Premiul Saharov pentru libertatea de gândire, care în 2021 a fost acordat lui Alexei Navalnîi, un important politician, avocat și activist anticorupție rus, deținut în Rusia din ianuarie 2021,

— având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ([5]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la Orientările UE și mandatul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE ([6]),

— având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE ([7]),

— având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei cu privire la diligența necesară a întreprinderilor și răspunderea acestora ([8]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației ([9]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la efectele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului și rolul activiștilor de mediu în această chestiune ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2021 referitoare la regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE) ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE ([12]),

— având în vedere recomandarea sa din 17 februarie 2022 adresată Consiliului și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind corupția și drepturile omului ([13]),

---

([5]) JO C 118, 8.4.2020, p. 15.
([6]) JO C 411, 27.11.2020, p. 30.
([7]) JO C 404, 6.10.2021, p. 202.
([8]) JO C 474, 24.11.2021, p. 11.
([9]) JO C 15, 12.1.2022, p. 70.
([10]) JO C 15, 12.1.2022, p. 111.
([11]) JO C 99, 1.3.2022, p. 152.
([12]) JO C 117, 11.3.2022, p. 88.
([13]) JO C 342, 6.9.2022, p. 295.

— având în vedere rezoluția sa din 17 februarie 2022 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2021 ([14]) și rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale precedente,

— având în vedere rezoluția sa din 7 aprilie 2022 referitoare la protecția acordată de UE copiilor și tinerilor care fug din calea războiului din Ucraina ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 3 mai 2022 referitoare la persecutarea minorităților pe motive de convingeri sau religie ([16]),

— având în vedere rezoluția sa din 3 mai 2022 intitulată „Către o strategie a UE de promovare a educației copiilor în lume: atenuarea impactului pandemiei de COVID-19” ([17]),

— având în vedere rezoluția sa din 5 mai 2022 referitoare la impactul războiului împotriva Ucrainei asupra femeilor ([18]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2022 referitoare la lupta împotriva impunității pentru crimele de război din Ucraina ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2022 referitoare la situația drepturilor omului în Xinjiang, inclusiv la dosarele poliției din Xinjiang ([20]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2022 referitoare la un nou instrument comercial pentru a interzice produsele fabricate prin muncă forțată ([21]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2022 intitulată „Amenințările globale la adresa drepturilor în materie de avort: posibila anulare a dreptului de avort în SUA de către Curtea Supremă” ([22]) și rezoluția sa din 7 iulie 2022 referitoare la decizia Curții Supreme din SUA de a anula în Statele Unite drepturile legate de avort și la necesitatea de a se asigura dreptul al avort și sănătatea femeilor în UE ([23]),

— având în vedere toate rezoluțiile sale referitoare la încălcări ale drepturilor omului, ale democrației și ale statului de drept (cunoscute sub denumirea de rezoluții de urgență), adoptate în conformitate cu articolul 144 din Regulamentul său de procedură începând din 2019, în special cele adoptate în 2021 și 2022,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0298/2022),

A. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, astfel cum se prevede la articolul 2 din TUE; întrucât acțiunea Uniunii pe scena internațională ar trebui să se ghideze după principiile care au inspirat crearea, dezvoltarea și extinderea sa și pe care intenționează să le promoveze în lumea întreagă, astfel cum sunt consacrate la articolul 21 din TUE;

B. întrucât, pentru protecția și apărarea efectivă a drepturilor omului și a demnității umane, acestea trebuie să fie în centrul tuturor politicilor externe ale UE, inclusiv al politicilor privind dezvoltarea, comerțul, securitatea și apărarea, migrația, vecinătatea și extinderea;

([14]) JO C 342, 6.9.2022, p. 191.
([15]) JO C 434, 15.11.2022, p. 50.
([16]) JO C 465, 6.12.2022, p. 33.
([17]) JO C 465, 6.12.2022, p. 44.
([18]) JO C 465, 6.12.2022, p. 155.
([19]) JO C 479, 16.12.2022, p. 68.
([20]) JO C 493, 27.12.2022, p. 96.
([21]) JO C 493, 27.12.2022, p. 132.
([22]) JO C 493, 27.12.2022, p. 120.
([23]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0302.

C. întrucât coerența între politicile interne și cele externe ale UE este o parte indispensabilă a unei politici eficiente și credibile a UE în domeniul drepturilor omului;

D. întrucât Uniunea crede cu tărie și sprijină pe deplin multilateralismul, o ordine internațională fundamentată pe norme, care se bazează pe respectarea dreptului internațional, procese democratice și setul de valori, de principii și de norme universale, inclusiv cele prevăzute în Carta ONU, care ghidează statele membre ale ONU și relațiile dintre ele;

E. întrucât egalitatea de gen este o valoare fundamentală a UE; întrucât dreptul la egalitatea de tratament și la nediscriminare este un drept fundamental consacrat în tratate și în Cartă și ar trebui respectat întru totul; întrucât dreptul la integritatea persoanei este de o importanță capitală în temeiul articolului 3 din Cartă; întrucât integrarea dimensiunii de gen și abordarea intersecțională ar trebui deci implementate și incluse ca principiu orizontal în toate activitățile și politicile UE;

F. întrucât creșterea autoritarismului, a iliberalismului, a populismului și a încălcării drepturilor omului în întreaga lume reprezintă o amenințare la adresa ordinii internaționale bazate pe norme, precum și a valorilor și principiilor pe care se întemeiază Uniunea; întrucât, în prezent, potrivit Indicelui democrației 2021, mai puțin de jumătate din populația lumii (45,7 %) trăiește „într-un anumit tip” de democrație și peste 37 % trăiește în guverne autoritare;

G. întrucât terorismul rămâne una dintre cele mai grave amenințări la adresa păcii și a securității internaționale și constituie o încălcare clară a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

H. întrucât pandemia de COVID-19 a cauzat regrese în ceea ce privește protecția drepturilor omului în întreaga lume, ca urmare a instrumentelor și politicilor aplicate sub pretextul limitării răspândirii sale, care, în multe cazuri, au fost legate de pierderea principiilor democratice ale unor state;

I. întrucât urgențele de mediu, inclusiv cele care provin din schimbările climatice și defrișări, generează încălcări ale drepturilor omului și afectează nu numai persoanele din imediata vecinătate, dar și întreaga omenire; întrucât în ultimii ani s-a înregistrat o creștere a numărului de asasinate, de agresiuni și de alte forme de violență împotriva persoanelor care apără drepturile omului, mediul și accesul populațiilor la terenurile lor și la resursele naturale ale acestora; întrucât schimbările climatice și degradarea mediului sunt două probleme urgente și interconectate care stau la baza dezvoltării durabile și a exercitării drepturilor omului la nivel mondial;

J. întrucât criza energetică, combinată cu criza producției cu care se confruntă Europa, poate duce la creșterea sărăciei și a vulnerabilității pe continentul european, cu un impact care poate submina drepturile omului;

K. întrucât încălcările drepturilor la libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, inclusiv ale dreptului de a crede sau de a nu crede, de a avea opinii teiste, agnostice sau ateiste, de a-și schimba sau de a-și abandona religia și de a-și exprima public propria credință dau naștere la situații de opresiune, de conflict și de război în întreaga lume,

Tendințele generale și provocările globale pentru democrație și drepturile omului

1. reafirmă universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului, precum și demnitatea inerentă fiecărei ființe umane; accentuează, în această privință, angajamentul său ferm de a răspunde provocărilor la adresa drepturilor omului în UE și la nivel mondial și reiterează datoria UE și a statelor sale membre de a încerca să fie un lider global în promovarea și apărarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a democrației, în conformitate cu valorile fondatoare ale Uniunii;

2. insistă asupra faptului că apărarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a demnității fiecărei persoane trebuie să fie piatra de temelie a politicii externe a Uniunii; încurajează ferm Uniunea, în acest sens, să depună eforturi pentru un angajament ambițios continuu de a pune în permanență apărarea drepturilor omului în centrul tuturor politicilor UE și de a spori coerența dintre politicile interne și cele externe ale UE în acest domeniu;

3. reamintește că Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 ar trebui folosit ca o foaie de parcurs a priorităților UE privind drepturile omului și ar trebui plasat, prin urmare, în centrul tuturor politicilor externe ale UE; subliniază că este important ca statele membre să își asume planul de acțiune al UE și să prezinte în mod public rapoarte cu privire la acțiunile lor în cadrul acestui plan; încurajează parlamentele naționale și regionale, instituțiile naționale pentru drepturile omului și organizațiile societății civile să colaboreze cu autoritățile la nivelul statelor membre în ceea ce privește contribuția acestora la realizarea politicii externe a UE în domeniul drepturilor omului; solicită ca Parlamentul să fie implicat în viitoarea revizuire și actualizare de către Consiliu a tuturor orientărilor UE privind drepturile omului și să se asigure o mai mare transparență în punerea lor în aplicare;

4. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la amenințările serioase la adresa drepturilor omului și a democrației la nivel mondial, menționând că numărul democrațiilor a continuat să scadă, în timp ce numărul regimurilor autoritare a crescut, iar aproape 75 % din populația lumii a cunoscut o deteriorare a situației drepturilor omului în țara lor în ultimul an; subliniază cu îngrijorare încălcările grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar într-un număr tot mai mare de locuri din lume, precum și impunitatea pe scară largă pentru aceste încălcări;

5. regretă că, în ciuda necesității de a se concentra asupra răspunsurilor la amenințările pe care le reprezintă schimbările climatice și asupra redresării după impactul negativ al pandemiei de COVID-19 prin solidaritate la nivel internațional, unii lideri autoritari, pe lângă gestionarea defectuoasă a pandemiei și a resurselor globale, și-au intensificat reprimarea opoziției politice, a disidenței, a apărătorilor drepturilor omului, a organizațiilor societății civile, inclusiv a organizațiilor conduse de comunitate și a celor bazate pe convingeri și credință, precum și a mass-mediei independente, alimentând și extinzând conflictele interne și internaționale existente și declanșând altele noi, cu efecte devastatoare asupra drepturilor omului; regretă mai multe cazuri în care liderii autoritari au utilizat în mod abuziv efectele pandemiei pentru a-și justifica înăsprirea politicilor represive;

6. accentuează că este important ca UE și statele sale membre să acționeze în mod constant împreună, în special în forurile multilaterale, pentru a răspunde provocărilor globale la adresa drepturilor omului și a democrației, și să mențină coerența în cadrul politicilor sale interne și externe; consideră că menținerea regulii unanimității pentru anumite decizii de politică externă ale UE, inclusiv pentru sancțiunile împotriva infractorilor din domeniul drepturilor omului, stă în calea unor acțiuni decisive impuse de schimbarea circumstanțelor geopolitice și, prin urmare, ar trebui reexaminată;

7. îndeamnă UE și statele sale membre să își intensifice eforturile în întreaga lume pentru a sprijini democrația și drepturile omului; invită UE și statele sale membre, în această privință, atât în mod individual, cât și în cooperare cu parteneri internaționali cu aceeași viziune, să contracareze încercările inacceptabile de a slăbi instituțiile democratice și drepturile universale ale omului și de a diminua spațiul și rolul societății civile; reafirmă valoarea multilateralismului ca instrument de realizare a acestui obiectiv; subliniază că este important ca preocupările legate de democrație și drepturile omului să ocupe un loc central în relațiile diplomatice ale UE cu toți omologii, în special cu țările considerate parteneri strategici; subliniază, în plus, că este important ca aspectele legate de drepturile omului să ocupe un loc central în activitățile parlamentare ale UE, inclusiv transformând Subcomisia pentru drepturile omului într-o comisie de sine stătătoare; ia act de lansarea, la 26 august 2022, a unui proiect-pilot de înființare a unei academii diplomatice europene;

8. repetă că angajamentul ambițios și retorica politicii externe a UE privind drepturile omului impun ca aceasta să conducă prin puterea exemplului pentru a nu-și submina credibilitatea atunci când se opune declinului democratic la nivel mondial; invită instituțiile și organele UE, inclusiv Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), să se asigure că obligațiile UE și ale statelor membre în domeniul drepturilor omului sunt puse în aplicare în mod consecvent în politica externă și de securitate comună a UE; le încurajează, în acest sens, să folosească toate instrumentele diplomatice, atât private, cât și publice, atât la nivel bilateral, cât și în forurile multilaterale, pentru a discuta chestiuni legate de drepturile omului cu țările partenere; invită din nou UE să acorde o atenție deosebită evaluării și prevenirii oricăror încălcări legate de propriile politici, proiecte și finanțări, inclusiv de Banca Europeană de Investiții și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în țările terțe, și să creeze un mecanism de tratare a plângerilor pentru persoanele sau grupurile ale căror drepturi ar fi putut fi încălcate de activitățile UE în țările în cauză;

Războiul de agresiune împotriva Ucrainei

9. condamnă în cei mai fermi termeni posibili războiul de agresiune ilegal, nejustificat și neprovocat al Rusiei împotriva Ucrainei, precum și implicarea Belarusului, permițând Rusiei să lanseze atacuri mortale împotriva Ucrainei de pe teritoriul său; își exprimă, în acest sens, durerea profundă față de suferința umană și condamnă încălcările grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar comise de forțele armate ruse și de cei care îi ajută în Ucraina;

10. salută eforturile comune ale UE, ale statelor sale membre și ale societății civile ca răspuns la război; salută, de asemenea, solidaritatea manifestată de un număr mare de țări față de Ucraina, evidențiată de poziția lor în timpul sesiunilor și al voturilor Adunării Generale a ONU cu privire la războiul ilegal din Ucraina; reiterează că trebuie să se intensifice eforturile diplomatice ale UE față de statele care s-au abținut sau au votat împotriva rezoluției adoptate de Adunarea Generală a ONU la 2 martie 2022 privind agresiunea împotriva Ucrainei și a următoarelor rezoluții pe această temă, pentru a explica gravitatea agresiunii Rusiei și necesitatea unui răspuns unanim din partea comunității internaționale împotriva acestei încălcări flagrante a dreptului internațional; solicită UE și statelor sale membre să ofere poporului ucrainean sprijinul de care are nevoie pentru a-și apăra libertatea, democrația, drepturile omului și dreptul internațional; salută sancțiunile fără precedent impuse în contextul războiului și cere aplicarea lor în mod coordonat; solicită, de asemenea, UE și statelor sale membre să sprijine eforturile și să consolideze organizațiile independente ale societății civile ruse pentru a contribui la punerea bazelor unei democrații viitoare în Rusia;

11. condamnă cu fermitate și este profund îngrijorat de atrocități, de crimele de război și de încălcările grave ale dreptului internațional umanitar, inclusiv violența sexuală, violența pe criterii de gen, tortura și uciderea civililor și a prizonierilor de război comise de forțele armate ruse și de reprezentanții săi în războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei; îndeamnă să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că cei care au comis crime de război și încălcări ale drepturilor omului în Ucraina sunt identificați și trași la răspundere cât mai curând posibil și pentru a oferi căi de atac eficiente pentru daunele suferite de civilii ucraineni; solicită UE și statelor sale membre să continue să ofere sprijin deplin părților interesate, măsurilor și mecanismelor relevante în acest domeniu, inclusiv procurorilor, anchetatorilor și sistemului judiciar din Ucraina, Curții Penale Internaționale (CPI), Comisiei de anchetă a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU și investigațiilor naționale în temeiul principiului jurisdicției universale; salută în acest sens faptul că UE a oferit sprijin capacităților de investigare ale CPI pentru a o ajuta să își extindă investigațiile privind crimele de război din Ucraina; remarcă că este important să se strângă rapid și să se păstreze dovezi ale crimelor de război și ale crimelor împotriva umanității și salută eforturile societății civile în acest scop; invită Comisia să ofere orice sprijin necesar în acest proces, inclusiv finanțare din Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI – Europa globală) și îndeamnă statele membre să se implice în acest proces ori de câte ori sunt în măsură să facă acest lucru; salută mandatul modificat al misiunii UE de consiliere în Ucraina și pentru propunerea Comisiei de a prelungi mandatul Eurojust de a sprijini lupta împotriva impunității în toate situațiile; solicită să se ia o decizie bazată pe date solide cu privire la soluțiile cele mai adecvate pentru a trage la răspundere persoanele și entitățile responsabile pentru facilitarea războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și a crimelor de război comise pe teritoriul ucrainean, care ar trebui să includă activarea urmăririi penale a crimelor de agresiune în cadrul unei instanțe internaționale special create sau sub jurisdicția CPI;

12. solicită UE și statelor sale membre să continue să folosească toate instrumentele pe care le au la dispoziție pentru a sprijini lupta pentru eliberarea Ucrainei de ocupanții săi și pentru a-i ajuta pe cei care fug din Ucraina și cer sprijin în statele membre ale UE; constată că 8,8 milioane de ucraineni au intrat în UE de la începutul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, dintre care 4 milioane sunt înregistrați în sisteme de protecție temporară sau în sisteme naționale similare de protecție în Europa; salută toate manifestările de solidaritate și asistență oferite poporului ucrainean de către cetățenii UE, inclusiv implicarea acestora în ajutorul umanitar, și salută declanșarea Directivei privind protecția temporară ([24]) pentru a oferi protecție imediată și drepturi ucrainenilor strămutați care sosesc în UE; subliniază că țările gazdă ar trebui să dispună de mai multă finanțare și să pună un accent mai mare pe accesul la educație, oportunități economice, locuințe, asistență medicală și integrarea în societățile-gazdă; subliniază necesitatea de a sprijini, printre altele, victimele violenței sexuale, de gen și reproductive;

13. denunță relocarea forțată și deportarea copiilor ucraineni, inclusiv din instituții de îngrijiri medicale, în Federația Rusă și în teritoriile ocupate de Rusia în Ucraina, precum și adopția forțată a acestora de către familiile ruse; solicită sprijin din partea UE și a statelor membre pentru a afla unde se află acești copii și pentru a-i reuni cu familiile lor sau cu tutorii legali;

([24]) Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

14. subliniază că războiul de agresiune ilegal, nejustificat și neprovocat împotriva Ucrainei a avut un impact enorm asupra securității alimentare mondiale, având în vedere că Ucraina este al cincilea exportator de cereale din lume;

15. se arată extrem de îngrijorat de siguranța instalațiilor nucleare din Ucraina, aflate în pericol constant de a fi ținta tirurilor de artilerie; invită UE, statele membre și comunitatea internațională să creeze zone de siguranță în jurul acestor instalații nucleare;

Consolidarea politicilor, a instrumentelor și a diplomației UE pentru a apăra și promova drepturile omului și democrația în lume

IVCDCI – Europa globală și programul tematic „Drepturile omului și democrația"

16. solicită UE să reflecteze asupra modului de promovare și de aplicare optimă a unei abordări bazate pe drepturile omului în toate instrumentele și strategiile UE, pentru a consolida politica externă a UE în domeniul drepturilor omului și a se adapta la situația geopolitică în evoluție și a o modela; subliniază că IVCDCI – Europa globală, inclusiv programul său tematic „Drepturile omului și democrația", reprezintă unul dintre principalele instrumente de care dispune UE pentru a îmbunătăți situația drepturilor omului în lume și pentru a contribui la promovarea unor societăți reziliente, favorabile incluziunii și democratice, combătând totodată influența regimurilor autoritare; remarcă faptul că implicarea actorilor societății civile locale este vitală pentru apărarea drepturilor omului și a democrației în țările lor și își reiterează apelul de a-i implica pe deplin în toate activitățile externe pertinente desfășurate de UE; salută, în acest sens, asistența neprețuită acordată în prezent organizațiilor societății civile și activiștilor din întreaga lume în cadrul programului tematic privind drepturile omului și democrația al IVCDCI – Europa globală și în cadrul Fondului European pentru Democrație; evidențiază importanța pe care IVCDCI – Europa globală o acordă promovării drepturilor omului și a democrației în relația cu parteneri strategici internaționali și locali, printre altele prin misiunile UE de observare a alegerilor; subliniază rolul Parlamentului în procesul de programare a instrumentului și invită Comisia și SEAE să îmbunătățească comunicarea tuturor informațiilor pertinente în timp util, pentru a-i permite Parlamentului să își joace rolul consacrat în tratate, în special în cadrul dialogurilor geopolitice la nivel înalt cu Comisia; invită Comisia și SEAE să intre în dialog cu Parlamentul pentru a asigura îmbunătățiri în această privință;

17. subliniază că este important să se planifice pe termen lung și să se continue sprijinul pentru proiectele și inițiativele din cadrul IVCDCI – Europa globală, în special atunci când este vorba de regiuni afectate de conflicte, război și dezastre naturale; invită Comisia și SEAE să integreze sprijinul pentru democrație ca prioritate transversală în toate programele tematice și geografice ale IVCDCI – Europa globală;

18. solicită din nou o transparență mai mare a dispozițiilor legate de drepturile omului în acordurile de finanțare în cadrul IVCDCI – Europa globală și o precizare a mecanismului și a criteriilor de suspendare a acestor acorduri în cazul unei încălcări a drepturilor omului, a principiilor democratice sau a statului de drept, precum și în cazuri grave de corupție; solicită Comisiei să se abțină de la a acorda sprijin bugetar guvernelor țărilor terțe ca modalitate operațională pentru cooperarea cu țări în care drepturile omului sunt încălcate pe scară largă și apărătorii drepturilor omului sunt reprimați;

Reprezentantul special al UE pentru drepturile omului

19. susține pe deplin activitatea reprezentantului special al UE (RSUE) pentru drepturile omului în apărarea și promovarea drepturilor omului în lume prin interacțiunea cu țări terțe și cooperarea cu parteneri cu aceeași viziune, precum și rolul său important în consolidarea eficienței politicilor UE în domeniul drepturilor omului prin eforturi de sporire a coerenței acestora; subliniază necesitatea unei cooperări strânse între RSUE pentru drepturile omului și alți RSUE din țări și regiuni, pentru a îmbunătăți și mai mult această coerență și solicită o mai mare vizibilitate a rolului RSUE pentru drepturile omului; subliniază că este important ca RSUE pentru drepturile omului să continue să coopereze cu organizațiile internaționale, inclusiv cu ONU și cu raportorii săi speciali numiți de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, precum și cu reprezentanți sau trimiși din alte țări responsabili cu drepturile omului; solicită RSUE să se implice public mai mult în ceea ce privește apărătorii drepturilor omului și să coopereze îndeaproape cu organizațiile societății civile și cu apărătorii drepturilor omului de la nivelul UE și de la nivel național; subliniază că este important ca RSUE pentru situații naționale și regionale să colaboreze cu autoritățile naționale în ceea ce privește protecția drepturilor omului și cazurile individuale; încurajează RSUE pentru drepturile omului să continue eforturile diplomatice pentru a mări sprijinul UE pentru dreptul internațional umanitar și justiția internațională;

20. reiterează faptul că numirea RSUE pentru drepturile omului ar trebui să facă obiectul unei audieri prealabile în fața Parlamentului; recomandă crearea unui cadru în care RSUE pentru drepturile omului să răspundă în fața Parlamentului pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite în programul de lucru al RSUE la începutul mandatului său și să prezinte în mod obligatoriu un raport periodic despre progresele înregistrate pentru a atinge acestor obiective; subliniază că, deși Parlamentul își menține cooperarea cu SEAE, consolidată prin Decizia 2010/427/UE a Consiliului ([25]) și prin declarația din 2010 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind responsabilitatea politică, este necesar să se consolideze în continuare cadrul pentru relațiile interinstituționale dintre Parlament și SEAE, inclusiv delegațiile sale, cu privire la chestiuni legate de drepturile omului; subliniază că SEAE trebuie să implice Parlamentul în elaborarea de note de orientare pentru punerea în aplicare a instrumentelor UE în domeniul drepturilor omului, cum ar fi Orientările UE în domeniul drepturilor omului și mecanismele UE privind diligența necesară, precum și combaterea corupției, printre altele, în țările terțe;

21. subliniază că este important să se abordeze provocările care apar în coordonarea dintre instituțiile UE în ceea ce privește gestionarea relațiilor externe ale UE în legătură cu drepturile omului; salută îmbunătățirea coordonării dintre delegațiile UE, sediul SEAE și Direcția Generală Parteneriate Internaționale în ceea ce privește cazurile urgente de apărători ai drepturilor omului;

Trimisul special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara Uniunii Europene

22. constată cu regret că postul de trimis special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara Uniunii Europene este vacant de mai mult de un an; își reiterează apelul adresat Consiliului și Comisiei de a efectua o evaluare promptă, transparentă și cuprinzătoare a eficacității și valorii adăugate a mandatului trimisului special, inclusiv privind poziția sa instituțională, pentru a-i pune la dispoziție resurse umane și financiare adecvate și a-i sprijini în mod corespunzător mandatul, capacitatea și atribuțiile instituționale; salută numirea lui Frans van Daele la 7 decembrie 2022 drept trimis special pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE; reamintește că atribuțiile trimisului special ar trebui să se axeze pe promovarea și protejarea libertății de gândire, de conștiință, religioase și de convingere și a drepturilor de a nu crede, la apostazie și de a adopta opinii ateiste; subliniază că trimisul special ar trebui, de asemenea, să acorde o atenție deosebită convertirii forțate, utilizării abuzive a legilor privind blasfemia și situației necredincioșilor aflați în pericol;

23. recomandă ca trimisul special să colaboreze îndeaproape și în mod complementar cu RSUE pentru drepturile omului și cu Grupul de lucru pentru drepturile omului din cadrul Consiliului; solicită, în plus, ca trimisul special să aibă consultări periodice cu Parlamentul și să coopereze cu comisarii, trimișii și ambasadorii statelor membre responsabili cu promovarea libertății religioase sau de convingere pentru a coordona acțiunile;

Dialogurile UE privind drepturile omului și alte contacte bilaterale cu țări terțe

24. subliniază că dialogurile privind drepturile omului cu țările terțe reprezintă o oportunitate de a se concentra asupra provocărilor legate de drepturile omului și solicită ca acestea să fie realizate într-un mod orientat spre rezultate, revizuite în mod regulat și valorificate la potențialul lor maxim; își reiterează solicitarea ca dialogurile privind drepturile omului să se bazeze încă de la început pe un set clar de criterii de referință care vor permite monitorizarea eficacității acestor dialoguri; solicită SEAE să efectueze și să comunice sistematic evaluări ale rezultatelor dialogurilor și să le dea curs în consecință; evidențiază că, pentru a fi eficiente, dialogurile nu trebuie utilizate ca instrument de sine stătător, ci ar trebui, în schimb, integrate în setul cuprinzător de activități desfășurate de UE, inclusiv cele legate de politica comercială, cu țările terțe în cauză, ceea ce ar eficientiza dimensiunea drepturilor omului și ar consolida mesajele transmise în cadrul dialogurilor; subliniază cât de important este să se semnaleze cazurile individuale, în special cele evidențiate de Parlament în rezoluțiile sale și laureații și finaliștii Premiului Saharov aflați în pericol, în contextul dialogurilor privind drepturile omului, precum și să se asigure o urmărire adecvată și să se informeze Parlamentul cu privire la măsurile luate în aceste cazuri;

25. subliniază importanța unei consultări sistematice, reale, accesibile și incluzive cu toate organizațiile societății civile și cu părțile interesate pe parcursul întregului proces de dialog privind drepturile omului;

([25]) Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

26. salută reluarea dialogurilor privind drepturile omului cu țările terțe, care decurg dintr-un context mai favorabil de implicare; este de părere că, în cazul în care nu se raportează niciun progres concret în urma unei serii de dialoguri privind drepturile omului, așa cum s-a întâmplat în mai multe cazuri, UE ar trebui să își adapteze obiectivele, inclusiv în ceea ce privește desfășurarea mai amplă a relațiilor bilaterale;

Delegațiile UE

27. consideră că este extrem de important să se ia toate măsurile posibile pentru a sensibiliza delegațiile UE cu privire la orientările UE în domeniul drepturilor omului și îndeamnă toate delegațiile să asigure punerea în aplicare corespunzătoare a acestor orientări; își reiterează, în acest sens, apelul adresat delegațiilor UE și „punctelor focale” pentru drepturile omului din țările terțe de a depune eforturi mai implicate, oferind sprijin regulat apărătorilor drepturilor omului, inclusiv laureaților Premiului Saharov și finaliștilor aflați în pericol, și abordând în detaliu subiectele și cazurile individuale menționate în rezoluțiile Parlamentului referitoare la încălcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept; solicită funcționarilor din delegațiile UE să aducă în discuție cazurile de opresiune și persecutare a apărătorilor drepturilor omului, a opoziției democratice și a activiștilor societății civile în fața autorităților statului și, în cazul în care persoanele afectate se află în detenție, să le monitorizeze situațiile, să le viziteze în închisoare, să participe la procedurile lor de judecată și să aducă în discuție cazurile lor în cadrul dialogurilor pe tema drepturilor omului pe care UE le poartă cu țările în cauză;

28. atrage atenția asupra situațiilor în care misiunile statelor membre ale UE și delegațiile UE au adoptat abordări diferite în ceea ce privește protecția și promovarea drepturilor omului în țările terțe, deși statele membre ale UE împărtășesc un angajament comun în această privință; subliniază că ambasadele statelor membre ale UE, ca și delegațiile UE, ar trebui să joace un rol din ce în ce mai important în promovarea și protejarea drepturilor omului, precum și în sprijinirea societății civile din țările terțe; solicită delegațiilor UE să înființeze grupuri de lucru pentru drepturile omului care să reunească serviciile relevante ale ambasadelor statelor membre și ale delegațiilor UE și să coopereze îndeaproape cu reprezentanți ai organizațiilor internaționale și regionale ale societății civile din țările terțe în cauză;

Regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (GHRSR – Legea Magnițki a UE)

29. salută faptul că regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului a fost folosit din ce în ce mai mult ca instrument esențial de consolidare a rolului UE de actor global în domeniul drepturilor omului prin utilizarea de către Consiliu a sancțiunilor specifice; solicită să se pună în aplicare în mod efectiv, integral și coordonat măsurile restrictive care au fost deja adoptate și, dacă este necesar, să se adopte măsuri suplimentare; solicită UE să utilizeze mai dinamic acest instrument ca parte integrantă a politicii sale externe în domeniul drepturilor omului; solicită aplicarea riguroasă, consecventă și uniformă a măsurilor restrictive și monitorizarea lor în toate statele membre, ca o condiție pentru ca acțiunea externă a UE să fie credibilă și eficace; invită UE să colaboreze cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a încuraja mai multe țări să adopte regimuri de sancțiuni și să coordoneze adoptarea în comun a măsurilor restrictive specifice pentru a le spori eficacitatea la nivel mondial; salută angajamentul asumat de președinta Comisiei în discursul său din 2022 privind starea Uniunii de a prezenta măsuri de actualizare a cadrului legislativ al UE pentru combaterea corupției și de a include corupția în GHRSR al UE, ceea ce este în conformitate cu poziția Parlamentului, pentru a viza în mod eficace factorii economici și financiari care favorizează încălcarea drepturilor omului; își reiterează apelul pentru introducerea votului cu majoritate calificată pentru deciziile Consiliului și punerea în aplicare a sancțiunilor în temeiul regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului; își reiterează solicitarea adresată Comisiei și Consiliului de a depune eforturi pentru a include recomandările Parlamentului pentru viitoarele sancțiuni specifice, astfel cum se prevede în rezoluțiile sale și nu numai;

30. salută listele făcute în 2021 în temeiul GHRSR al UE; invită Consiliul, statele membre și SEAE să elaboreze o strategie pentru a îmbunătăți interacțiunea dintre GHRSR al UE și regimurile de sancțiuni geografice, în special printr-o mai bună utilizare a GHRSR al UE pentru a combate încălcările care nu pot fi legate direct de un stat, de exemplu în cazurile în care mercenarii comit încălcări ale drepturilor omului în teritorii aflate în afara controlului guvernamental sau în cazuri transfrontaliere, cum ar fi traficul de ființe umane;

31. este profund îngrijorat și condamnă politicile deliberate ale unor state de a aresta, a reține și a urmări penal în mod arbitrar persoane străine, inclusiv cetățeni ai UE, pe baza unor acuzații false, în scopuri de propagandă, sau utilizarea prizonierilor ca instrument de negociere și schimb internațional sau de presiune politică; subliniază că realizarea unei astfel de politici reprezintă un act de luare de ostatici, astfel cum este definit în Convenția internațională împotriva luării de ostatici; invită Comisia, SEAE și statele membre să ia măsuri pentru a preveni astfel de acte, prin alertarea cetățenilor europeni, în special a cetățenilor binaționali, cu privire la riscurile de arestare în timpul vizitelor pe teritoriul anumitor state; invită Consiliul să ia în considerare aplicarea de măsuri restrictive în temeiul GHRSR al UE persoanelor sau entităților responsabile de arestări sau detenții arbitrare ale cetățenilor europeni în calitate de „ostatici ai statelor”;

Corupția și drepturile omului

32. subliniază că corupția slăbește grav guvernanța democratică, împiedică exercitarea drepturilor omului în întreaga lume, facilitează și perpetuează încălcările drepturilor omului și ale statului de drept și afectează în mod disproporționat persoanele și grupurile cele mai vulnerabile și marginalizate din societate; solicită să se integreze lupta împotriva corupției în toate eforturile și politicile UE de promovare a drepturilor omului și a democrației, prin formularea unei strategii globale anticorupție specifice, inclusiv programe în cadrul instrumentelor financiare externe ale UE, și prin consolidarea rolului de control al Parlamentului; subliniază că este extrem de important ca UE și statele sale membre să ofere un exemplu prin combaterea corupției legate de actorii din UE, prin aplicarea celor mai înalte standarde de transparență în cazul finanțării lor externe și prin intensificarea sprijinului acordat organizațiilor societății civile, activiștilor și jurnaliștilor de investigație implicați în lupta împotriva corupției;

33. solicită UE să depună eforturi pentru a propune crearea unui set de standarde anticorupție care să fie aplicabile în mod uniform la nivel mondial, să promoveze înființarea unor organisme anticorupție eficace și adoptarea unor cadre de reglementare solide și să combată jurisdicțiile opace și paradisurile fiscale; încurajează promovarea cooperării între UE, statele sale membre, țările terțe și organizațiile internaționale, în special la nivel judiciar, polițienesc și informațional, în vederea schimbului de bune practici și de instrumente eficiente de combatere și prevenire a corupției; solicită să se depună eforturi pentru crearea unei instanțe internaționale anticorupție sub supravegherea ONU;

Clauzele privind drepturile omului din acordurile internaționale

34. își reiterează apelul de a include clauze solide privind drepturile omului în acordurile dintre UE și țările terțe, susținute de un set clar de criterii de referință și de proceduri care trebuie urmate în caz de încălcare; invită Comisia și SEAE să reflecteze în mod activ asupra unor modalități pentru a garanta că clauzele privind drepturile omului din acordurile internaționale în vigoare sunt monitorizate și aplicate efectiv; subliniază că UE ar trebui să reacționeze rapid și hotărât la încălcările persistente ale clauzelor privind drepturile omului de către țări terțe, inclusiv prin suspendarea acordurilor relevante dacă alte opțiuni se dovedesc a fi ineficiente; subliniază că revizuirea sistemului generalizat de preferințe al UE (SGP), procesul legislativ în curs pentru un nou regulament privind SGP și revizuirea punerii în aplicare de către țările care beneficiază de SGP a convențiilor internaționale privind drepturile omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, oferă o ocazie de a consolida angajamentul de a susține respectarea drepturilor omului în țările terțe în cauză;

35. invită Comisia ca, atunci când negociază acorduri de liber schimb (ALS) cu țări terțe, să le solicite să ratifice principalele convenții internaționale privind drepturile omului, drepturile lucrătorilor și mediul, inclusiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; subliniază că ratificarea acestor convenții de către țările terțe ar trebui, în mod ideal, să aibă loc înainte de încheierea negocierilor privind ALS, astfel încât respectarea acestor convenții să devină un aspect esențial al ALS și să se convină asupra unor clauze specifice; solicită, de asemenea, ca clauzele de fond ale ALS să recunoască faptul că statele părți trebuie să respecte și să protejeze drepturile omului, astfel cum se prevede în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în dreptul cutumiar și în convențiile internaționale la care acestea sunt parte;

36. subliniază importanța evaluărilor *ex ante* și *ex post* ale impactului asupra dezvoltării durabile și solicită îmbunătățirea semnificativă a calității acestora; subliniază că obiectivul evaluărilor impactului asupra dezvoltării durabile ar trebui să fie acela de a garanta că acordul negociat, în clauzele sale detaliate și formulate, oferă suficiente instrumente pentru a evita efectele negative asupra drepturilor omului; recomandă ca organizațiile societății civile să facă parte din conducerea evaluărilor impactului asupra dezvoltării durabile, ca evaluările să fie efectuate de experți în domeniul drepturilor omului și al drepturilor lucrătorilor și ca contribuțiile organizațiilor societății civile să fie luate în considerare;

Activități de sprijinire a democrației

37. evidențiază faptul că anul 2022 marchează cea de a 10-a aniversare a deciziei Parlamentului de a-și asuma o poziție de lider politic prin angajamentul de a realiza progrese majore în activitățile sale de sprijinire a democrației, pe care le-a pus în aplicare printr-o abordare cuprinzătoare de sprijinire a democrației din 2014; salută, în special, sprijinul său pentru consolidarea capacităților parlamentelor partenere, medierea și promovarea unei culturi a dialogului și a compromisului, inclusiv în rândul tinerilor lideri politici, precum și pentru consolidarea capacității de acțiune a membrelor parlamentelor, a apărătorilor drepturilor omului și a reprezentanților organizațiilor societății civile și ai mass-mediei libere; invită Comisia să își continue activitățile în aceste domenii și să le intensifice, precum și să consolideze finanțarea și asistența pentru organele și agențiile UE și pentru alte organizații bazate pe granturi, respectând totodată principiul nediscriminării;

subliniază că, în contextul actual de tensiuni și de represiuni globale sporite într-un număr tot mai mare de țări, sprijinul direct acordat organizațiilor societății civile, apărătorilor drepturilor omului și persoanelor care exprimă opinii critice și divergente este de cea mai mare importanță;

38. accentuează importanța misiunilor UE de observare a alegerilor și contribuția Parlamentului la dezvoltarea și la îmbunătățirea metodologiei acestora; invită Comisia, în acest sens, să aibă în vedere actualizarea metodologiei de observare a alegerilor pentru a reflecta evoluțiile din ultimele două decenii; îndeamnă țările terțe să pună în aplicare recomandările făcute de misiunile UE de observare a alegerilor cu scopul de a îmbunătăți organizarea și contextul proceselor electorale viitoare, contribuind astfel la transparența și legalitatea acestora, pentru a consolida standardele democratice ale statelor în cauză; subliniază importanța intensificării sprijinului acordat de UE observatorilor electorali locali, în special în ceea ce privește protecția; își reiterează apelul ca UE să colaboreze îndeaproape cu organizațiile interne și internaționale, cum ar fi Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului al OSCE, Consiliul Europei și celelalte organizații care au aprobat Declarația de principii privind observarea internațională a alegerilor;

Multilateralismul și activitatea UE la nivel multilateral

39. reafirmă că pentru apărarea eficace a drepturilor omului în întreaga lume este nevoie de o cooperare internațională puternică la nivel multilateral; subliniază rolul deosebit de important al ONU și al organismelor sale ca principal forum care trebuie să poată promova în mod eficient eforturile pentru pace și securitate, dezvoltare durabilă și respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional; solicită UE și statelor sale membre să sprijine în continuare activitatea ONU, atât din punct de vedere politic, cât și financiar, inclusiv a tuturor organismelor ONU din domeniul drepturilor omului, în special a organismelor instituite în temeiul tratatelor și a procedurilor speciale; invită Secretarul General al ONU, în acest scop, să pună la dispoziție resurse adecvate din bugetul ONU și îndeamnă statele membre să își majoreze contribuțiile voluntare; subliniază necesitatea ca UE și statele sale membre să depună eforturi pentru a vorbi la unison atât în cadrul ONU, cât și la alte forumuri multilaterale și să promoveze astfel cele mai înalte standarde în domeniul drepturilor omului; reamintește obligațiile tuturor statelor membre ale ONU de a promova și de a apăra toate drepturile omului și libertățile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Carta fondatoare a Organizației Națiunilor Unite și în Rezoluția 60/251 a Adunării Generale a ONU; regretă că doi membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU sunt responsabili de încălcări grave ale drepturilor omului care constituie crime de război și chiar genocid; invită statele membre ale ONU să se abțină de la adoptarea unor măsuri de regres care slăbesc protecția drepturilor omului; accentuează responsabilitatea Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU de a aborda toate încălcările grave ale drepturilor omului din întreaga lume; regretă că mai mulți membri ai Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU au manifestat o ignorare flagrantă a obligațiilor care le revin în materie de drepturi ale omului, au un bilanț deplorabil dovedit de încălcări grave ale drepturilor omului și nu au cooperat cu mecanismele ONU în domeniul drepturilor omului; solicită, în acest sens, o reformă fundamentală a criteriilor pentru membrii Consiliului ONU pentru Drepturile Omului; solicită SEAE să inițieze și să conducă efortul în direcția unei poziții coordonate a UE și a statelor membre cu privire la calitatea de membru al Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, care să promoveze o mai mare transparență în procesul de alegere, în special prin publicarea votului statelor membre ale UE, precum și prin prezentarea motivelor acestui vot, să stimuleze un proces cu adevărat competitiv, asigurându-se că cele trei blocuri regionale în care sunt prezente statele membre ale UE prezintă mai mulți candidați decât locuri și să asigure responsabilitatea candidaților prin examinarea angajamentelor lor voluntare și a rezultatelor obținute în ceea ce privește cooperarea cu Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, cu organismele ONU instituite prin tratate și procedurile speciale;

40. condamnă cu fermitate toate atacurile împotriva titularilor de mandat pentru proceduri speciale ai ONU și împotriva independenței mandatelor lor; invită statele membre și partenerii democratici ai UE să contracareze în mod decisiv aceste încercări și să ia toate măsurile posibile pentru a contribui la asigurarea unor spații sigure și deschise de interacțiune între indivizi și organizațiile societății civile și ONU, reprezentanții și mecanismele acesteia; subliniază activitatea comisiilor de anchetă și a misiunilor de informare mandatate de ONU, care sunt utilizate din ce în ce mai mult pentru a răspunde situațiilor de încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului și pentru a combate impunitatea;

41. invită UE și statele membre să sprijine consolidarea sistemelor regionale de apărare a drepturilor omului, inclusiv prin asistență financiară și schimb de experiență transregională; subliniază, în special, rolul esențial al organismelor de monitorizare și al mecanismelor judiciare instituite în cadrul acestor sisteme regionale și complementaritatea lor cu sistemul ONU privind drepturile omului;

42. invită UE și statele sale membre să conducă eforturile forurilor multilaterale de promovare a adoptării unei definiții universal recunoscute a terorismului, având în vedere obiectivul combaterii acestui flagel; le solicită, de asemenea, să conducă eforturile în contextul celei de a 8-a revizuiri a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului din 2023

pentru a introduce un limbaj ferm care să recunoască impactul negativ pe care utilizarea abuzivă a legilor și a politicilor de combatere a terorismului l-a avut asupra spațiului civic și să îndemne toate statele să ia măsurile necesare pentru a-și reforma sau abroga legislația de combatere a terorismului, pentru a se asigura că aceasta nu are un impact negativ asupra societății civile și a apărătorilor drepturilor omului; îndeamnă UE și statele sale membre să conducă eforturile din cadrul forurilor ONU de a stabili un dialog constructiv cu organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului și să se asigure că aceștia sunt implicați în mod semnificativ în toate etapele elaborării și punerii în aplicare a politicilor de combatere a terorismului;

43. este profund îngrijorat de atacurile crescânde ale regimurilor autoritare împotriva ordinii mondiale bazate pe norme, inclusiv prin contestarea universalității drepturilor omului, relativizându-le, susținând că sunt un instrument al hegemoniei culturale aplicate de țările occidentale, erodând dreptul internațional al drepturilor omului prin reinterpretarea acestuia și subminând funcționarea organismelor și mecanismelor ONU de tragere la răspundere a statelor pentru încălcările drepturilor omului; subliniază că UE trebuie să susțină apărarea universalității drepturilor omului ca prioritate principală și, în acest scop, să inițieze un pact și să lucreze în alianță cu alte democrații și cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a consolida organizațiile multilaterale și pentru a apăra ordinea mondială bazată pe norme împotriva puterilor autoritare în creștere; subliniază că eficiența redusă a organismelor ONU aduce cu sine costuri reale în ceea ce privește conflictele, viețile pierdute și suferința umană și slăbește foarte mult capacitatea generală a țărilor de a face față provocărilor globale; invită statele membre ale UE și partenerii cu aceeași viziune să își intensifice eforturile pentru a contracara această tendință;

44. subliniază necesitatea de a efectua o analiză imparțială, echitabilă și transparentă a cererilor de acordare a statutului consultativ în cadrul Consiliului Economic și Social al ONU (ECOSOC) de către organizațiile neguvernamentale (ONG-uri); solicită să se ia măsuri pentru a stabili un loc propriu pentru Uniune în fiecare for multilateral, inclusiv în cadrul Consiliului de Securitate al ONU, pe lângă sediul permanent deja existent al unuia dintre statele membre în cadrul Consiliului de Securitate, ceea ce ar consolida capacitatea de acțiune a UE, precum și coerența și credibilitatea sa în lume; invită UE și statele membre să participe la dezbaterea generală a Adunării Generale a ONU și îndeamnă membrii ECOSOC să abordeze în continuare obstacolele nejustificate cu care se confruntă ONG-urile în obținerea acreditării lor ECOSOC, în special cele ale căror cereri sunt pendinte de foarte mult timp;

Respectarea dreptului internațional umanitar

45. ia act cu îngrijorare de încălcările tot mai mari ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului, în special în conflictele în desfășurare în întreaga lume; subliniază că este extrem de important ca agențiile de ajutor umanitar și organizațiile caritabile să poată oferi asistență completă, în timp util și nestingherită tuturor populațiilor vulnerabile și solicită tuturor părților implicate în conflicte armate să protejeze populațiile civile și lucrătorii umanitari, medicali, din mass-media și educație; solicită crearea sistematică de coridoare umanitare în regiunile aflate în război și în situații de luptă, pentru a permite cetățenilor civili aflați în pericol să scape de conflict, și condamnă cu fermitate orice atac asupra acestora;

46. reamintește că dreptul internațional umanitar ar trebui să ghideze politicile UE în ceea ce privește situațiile de ocupație sau de anexare a teritoriului și subliniază importanța asigurării coerenței lor în aceste situații; subliniază responsabilitatea companiilor cu sediul în UE de a aplica cele mai stricte politici de diligență necesară față de orice activități economice sau financiare în sau cu teritoriile în cauză și de a asigura respectarea strictă a dreptului internațional și a politicii de sancțiuni ale UE, atunci când se aplică;

Combaterea impunității și consolidarea justiției penale internaționale

47. subliniază legătura dintre încălcările drepturilor omului și impunitatea larg răspândită și lipsa de răspundere din regiunile și țările afectate de conflicte; salută cu fermitate contribuția continuă a CPI la lupta împotriva impunității; solicită UE și statelor sale membre să ofere CPI sprijin suficient pentru a-i permite să își desfășoare activitatea; condamnă din nou eforturile continue de subminare a legitimității și a activității CPI; invită UE și statele sale membre să își continue eforturile de combatere a acestora și să răspundă amenințărilor și sancțiunilor la adresa apărătorilor drepturilor omului și a martorilor care cooperează cu CPI; subliniază rolul esențial al CPI în desfășurarea anchetelor privind crimele de război și crimele împotriva umanității; invită UE și statele sale membre să continue cooperarea cu CPI în combaterea și prevenirea unor astfel

de infracțiuni; salută sprijinul neîntrerupt al UE și al statelor sale membre pentru rolul CPI și invită statele membre ale UE să coreleze acest angajament cu finanțarea sustenabilă necesară pentru a asigura justiția în toate situațiile pentru care este sesizată CPI;

48. solicită UE să sprijine procurorul CPI în ceea ce privește anchetarea și urmărirea penală a persoanelor suspectate de crime de război, crime împotriva umanității și, eventual, genocid, prin furnizarea de sprijin politic, colectarea și punerea la dispoziție a oricăror dovezi aflate în posesia lor, inclusiv informații și date din surse deschise, imagini prin satelit și interceptări ale comunicațiilor, precum și prin furnizarea de resurse umane și financiare adecvate pentru bugetul general al CPI, pentru a-i proteja pe deplin independența și imparțialitatea;

49. invită UE și statele sale membre să încurajeze țările partenere să ratifice Tratatul de la Roma și, astfel, să extindă competența CPI; invită UE să acționeze în conformitate cu Decizia Consiliului 2011/168/PESC privind Curtea Penală Internațională ([26]), menținând totodată o poziție fermă cu privire la crima de agresiune, astfel cum se solicită în rezoluția Parlamentului din 17 iulie 2014 referitoare la crima de agresiune ([27]);

50. își reiterează apelul adresat Comisiei de a elabora un plan de acțiune cuprinzător al UE privind combaterea impunității, care ar trebui să includă, printre altele, capitole referitoare la rolul important al organizațiilor societății civile în lupta împotriva impunității și la protejarea lor în toate situațiile care o impun, precum și la măsurile de combatere a impunității în cazul violenței sexuale bazate pe gen, inclusiv al încălcărilor drepturilor și sănătății sexuale și reproductive (SRHR) în situații de conflict; solicită UE și partenerilor săi internaționali să utilizeze pe deplin toate instrumentele relevante pentru a combate impunitatea, inclusiv să acorde sprijin pentru jurisdicția universală la nivel național, pentru tribunalele speciale la nivel național și internațional, de asemenea împotriva crimei de agresiune, precum și să instituie mecanisme de cooperare și de finanțare flexibile cu scopul de a colecta și a analiza rapid dovezi ale crimelor; invită Comisia să se asigure că aceste instrumente sunt aplicate într-o manieră coordonată și complementară cu alte instrumente relevante ale UE și ale statelor membre; invită Comisia să elaboreze un program de consolidare a capacității statelor membre, dar și a țărilor terțe, de a aplica principiul jurisdicției universale în sistemele lor juridice interne;

Progrese către abolirea universală a pedepsei cu moartea și prevenirea torturii și a altor forme de rele tratamente

51. își reiterează opoziția de principiu față de pedeapsa cu moartea, care este o pedeapsă crudă, inumană, degradantă și ireversibilă; subliniază faptul că UE trebuie să urmărească în mod asiduu abolirea universală a pedepsei cu moartea ca obiectiv major al politicii sale externe în domeniul drepturilor omului; invită UE și statele sale membre să apere abolirea în toate forurile internaționale și să pledeze pentru un sprijin cât mai larg pentru această poziție; încurajează eforturile continue ale organismelor ONU privind abolirea universală a pedepsei cu moartea, în conformitate cu rezoluțiile Adunării Generale a ONU; condamnă cu fermitate aplicarea legilor privind blasfemia care prevăd posibilitatea pedepsei cu moartea în cazul în care sunt condamnate în întreaga lume; reiterează faptul că libertatea de a-și alege religia, inclusiv de a crede sau de a nu crede, rămâne un drept fundamental al omului care nu poate fi pedepsit cu moartea sau cu niciun tratament degradant; invită toate țările care nu au abolit încă pedeapsa cu moartea să facă acest lucru sau să instituie un moratoriu imediat ca prim pas către abolirea sa; solicită, în plus, țărilor în cauză să reducă lista infracțiunilor sau a delictelor pasibile de pedeapsa cu moartea; solicită transparență în ceea ce privește condamnările la moarte și execuțiile în țările care nu publică aceste statistici;

52. condamnă orice incidente de tortură, tratamente inumane sau degradante, disparițiile forțate, detențiile arbitrare, execuțiile extrajudiciare și deplânge faptul că acestea continuă să fie comune în multe țări; ia act cu mare îngrijorare de tendința de înmulțire a cazurilor de tortură la nivel mondial și de impunitatea pe scară largă a autorilor săi; recunoaște rolul important al organizațiilor societății civile și al apărătorilor drepturilor omului în lupta împotriva torturii și a altor forme de rele tratamente;

([26]) Decizia 2011/168/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind Curtea Penală Internațională și de abrogare a Poziției comune 2003/444/PESC (JO L 76, 22.3.2011, p. 56).

([27]) JO C 224, 21.6.2016, p. 31.

Miercuri, 18 ianuarie 2023

Răspunsul acordat provocărilor la nivel mondial în domeniul drepturilor omului și al democrației

Răspunsul la pandemia de COVID-19 și redresarea în urma acesteia

53. este profund îngrijorat de consecințele negative pe termen lung ale pandemiei de COVID-19 atât asupra stării generale a democrației, cât și asupra drepturilor omului la nivel mondial; subliniază impactul negativ disproporționat asupra grupurilor aflate în cele mai vulnerabile situații, inclusiv femeile, copiii, persoanele cu dizabilități, persoanele cu anumite boli cronice, vârstnicii, persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen, intersexuale și queer (LGBTIQ), persoanele sărace, persoanele aparținând minorităților etnice, de credință și religioase, refugiații și migranții, precum și persoanele aflate în închisoare sau în detenție; este preocupat, de asemenea, de întârzierile și barierele în ceea ce privește accesul la serviciile de sănătate și de creșterea, în consecință, a numărului de sarcini nedorite și a cazurilor de violență sexuală și bazată pe gen, avorturi nesigure și decese materne și neonatale; constată cu regret utilizarea măsurilor de prevenire a COVID-19 ca pretext pentru a refuza vizitele membrilor familiei sau ale avocaților în centrele de detenție și pentru a încălca drepturile deținuților; salută rolul pe care l-au jucat apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii, uneori chiar riscându-și viața, în raportarea încălcărilor drepturilor omului sau în încercarea de a le preveni în timpul pandemiei;

54. reiterează că respectarea celui mai înalt standard posibil de sănătate și accesul universal la asistență medicală se numără printre drepturile fundamentale ale fiecărei ființe umane, fără distincție; invită UE și statele sale membre să sprijine apărarea acestor drepturi, în special în țările și regiunile în care serviciile de sănătate sunt cel mai insuficiente și îndeamnă țările să facă progrese în ceea ce privește facilitarea accesului la serviciile de sănătate; afirmă că UE ar trebui să finanțeze în continuare dezvoltarea și furnizarea la nivel mondial a vaccinurilor împotriva COVID-19, precum și să educe cu privire la beneficiile vaccinării și să crească disponibilitatea, accesibilitatea și prețul abordabil al vaccinării, pentru a evita bolile care pot fi prevenite prin vaccinare;

55. reiterează că libertatea personală, libertatea de întrunire, libertatea de gândire, conștiință, religie și credință și libertatea de exprimare sunt pietrele de temelie ale democrației; este profund îngrijorat de utilizarea pe scară tot mai largă a tehnologiilor de supraveghere în masă, în special de către regimurile autoritare, pentru a restrânge aceste libertăți, lucru care s-a întâmplat tot mai des sub pretextul măsurilor de prevenire a COVID-19; solicită interzicerea strictă și eficientă a vânzărilor de tehnologii de supraveghere în masă; solicită un răspuns mai bun la infiltrarea în masă a dezinformării și a teoriilor conspiraționiste în sfera digitală, perpetuate în mare măsură, dar nu exclusiv, de regimurile autoritare, precum și de actorii nestatali;

Drepturile femeilor, capacitarea femeilor și egalitatea de gen

56. condamnă faptul că nicio țară din lume nu a realizat încă egalitatea de gen; subliniază persistența violenței de gen larg răspândite și a discriminării intersecționale în fiecare regiune a lumii; subliniază că femeile și fetele continuă să fie principalele victime ale crizelor violente și că violența sexuală, pe criterii de gen și reproductivă a continuat în multe locuri din lume, fiind folosită în special în conflictele armate ca armă de război; evidențiază faptul că femeile apărătoare ale drepturilor omului, activistele, jurnalistele și avocatele au fost vizate în mod deosebit și că se confruntă cu hărțuire și intimidare online, care se intensifică rapid, precum și cu amenințări și atacuri continue;

57. subliniază cu profundă îngrijorare creșterea violenței de gen și a violenței domestice și regretă regresele înregistrate în ceea ce privește SRHR atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în țările dezvoltate; solicită din nou UE și statelor sale membre să sprijine pe deplin dreptul femeilor la integritate corporală, demnitate și luare autonomă de decizii și să combată în mod efectiv violența bazată pe gen și violența domestică; atrage atenția asupra faptului că, în ciuda eforturilor UE, femeile reprezintă în continuare o minoritate în funcții de conducere, câștigă mai puțin în aceleași posturi și pentru aceleași sarcini ca bărbații și că aptitudinile și competențele lor sunt neglijate sau subminate pe criterii de gen;

58. solicită UE și partenerilor săi internaționali să își intensifice eforturile pentru a asigura exercitarea deplină a drepturilor omului de către femei, fete și grupurile vulnerabile și pentru a asigura egalitatea de șanse pentru toți; solicită eliminarea la nivel mondial a legilor și practicilor care împiedică femeile să își exercite drepturile, în special dreptul la educație, muncă și participare la procesul decizional politic și public; regretă situațiile în care femeilor și gospodăriilor conduse de femei, în special din zonele de criză umanitară, li se refuză accesul la ajutor umanitar și la servicii esențiale, deoarece autoritățile naționale și locale insistă ca aceste servicii să fie furnizate de către femei, limitând, în același timp, accesul femeilor la locuri de muncă; solicită statelor care nu au făcut încă acest lucru să ratifice și să pună în aplicare Convenția de la Istanbul;

59. condamnă cu fermitate orice utilizare a căsătoriilor timpurii și forțate, sechestrarea la domiciliu, violurile și alte tratamente degradante împotriva femeilor; invită Comisia și RSUE pentru drepturile omului să abordeze problema căsătoriilor timpurii și forțate;

60. reamintește statelor că au obligația de a garanta accesul la servicii de sănătate sexuală și reproductivă cuprinzătoare, inclusiv la metode contraceptive moderne, avort legal și în condiții de siguranță, asistență medicală maternă, prenatală și postnatală, reproducere asistată și acces la educație și informații în domeniul SRHR, inclusiv educație sexuală cuprinzătoare, fără nicio formă de discriminare; solicită consolidarea în continuare a drepturilor și a protecției juridice și eliminarea barierelor din calea accesului la SRHR la nivel mondial; își reiterează apelul de a include dreptul la avort legal și în condiții de siguranță în Cartă; salută publicarea orientărilor actualizate ale Organizației Mondiale a Sănătății care oferă recomandări-cheie sistemelor de sănătate privind furnizarea de servicii de avort; invită UE și statele sale membre să sprijine pe deplin și să promoveze drepturile în materie de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv accesul la avort, în relațiile multilaterale și bilaterale, în conformitate cu legislația și standardele internaționale privind drepturile omului;

61. solicită eforturi mai concertate pentru a elimina utilizarea violenței sexuale ca armă de război și pentru a lupta împotriva impunității autorilor unor astfel de violențe; solicită Comisiei să continue eforturile de eradicare totală a practicii de mutilare genitală a femeilor în întreaga lume; solicită un angajament și un sprijin mai puternic din partea UE pentru protejarea drepturilor femeilor în țările terțe în toate eforturile sale de prevenire și soluționare a conflictelor, precum și în operațiunile de menținere a păcii, de ajutor umanitar și de reconstrucție post-conflict, în justiția de tranziție și în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice, acordând o atenție deosebită drepturilor femeilor care suferă de ostilitate, discriminare sau stigmatizare, care sunt însărcinate sau au copii nou-născuți, care sunt șomere sau sărace;

62. reiterează necesitatea unor acțiuni ferme pentru a asigura punerea deplină în aplicare a PAEG III; invită UE ca, astfel cum se prevede în GAP III, să abordeze cu fermitate intersecționalitatea prin elaborarea unei politici de combatere a formelor multiple de discriminare cu care se confruntă milioanele de femei și fete care sunt victime ale încălcărilor, bazate pe castă, ale drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale, inclusiv ale abuzurilor și violenței sexuale, ale strămutării, ale muncii forțate și/sau forțate, ale prostituției și ale traficului de ființe umane;

63. condamnă din nou practica comercială a mamelor-surogat, un fenomen global, care expune femeile din întreaga lume la exploatare și trafic de ființe umane, fiind vizate mai ales femeile vulnerabile din punct de vedere financiar și social; subliniază impactul puternic al acestei practici asupra femeilor, asupra drepturilor femeilor, asupra sănătății femeilor și egalității de gen și subliniază implicațiile sale transfrontaliere; cere un cadru juridic european care să se ocupe de efectele negative ale practicii comerciale a mamelor-surogat;

64. condamnă legislația, politicile și practicile care permit selectarea copiilor pe criterii de sex, rasă, dizabilitate sau orice alt motiv;

Drepturile copilului

65. solicită o abordare sistematică și coerentă a promovării și a apărării drepturilor copiilor în cadrul politicilor externe ale UE; solicită eforturi mai concertate pentru a proteja drepturile copiilor în situații de criză sau de urgență și salută concluziile Consiliului cu privire la acest subiect; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că numărul tot mai mare de astfel de situații de criză în întreaga lume, împreună cu efectele de lungă durată ale pandemiei de COVID-19, au condus la încălcări tot mai mari ale drepturilor copilului în întreaga lume, inclusiv violență, căsătorii timpurii și forțate, abuz sexual și mutilare genitală, trafic, separarea forțată a copiilor de părinți și a părinților de copii, în cazurile de sclavie modernă, munca copiilor, munca forțată a copiilor, recrutarea ca și copii-soldați, lipsa accesului la educație și asistență medicală, malnutriție și sărăcie extremă; subliniază efectele disproporționate și pe termen lung ale insecurității alimentare asupra copiilor, care afectează direct nu numai sănătatea și dezvoltarea acestora, ci și educația, precum și utilizarea pe scară tot mai largă a practicii scandaloase a căsătoriei copiilor; subliniază numărul încă ridicat de copii la nivel mondial obligați să muncească, cel mai adesea în condiții nesigure, în zone greu accesibile, cum ar fi puțurile miniere, extracția de materii prime, inclusiv minerale rare, în industrie, precum și pe terenurile agricole; subliniază că 2021 a fost Anul internațional pentru eliminarea muncii copiilor și reamintește politica de toleranță zero a UE cu privire la această practică; solicită țărilor rămase care nu au ratificat Convenția ONU cu privire la drepturile copilului să facă acest lucru de urgență;

66. regretă vizarea continuă a copiilor ca instrument de război; reiterează faptul că, din cauza vulnerabilității lor, minorii cad adesea primii victime ale violenței în teritoriile afectate de război, în special în ceea ce privește represaliile etnice comise de triburi, grupuri și etnii beligerante; condamnă recrutarea forțată a copiilor minori în zonele de război, precum și instrumentalizarea acestora și comiterea de violențe sexuale împotriva lor; subliniază că trebuie să se creeze căi de reintegrare și de despăgubire a copiilor ale căror drepturi au fost încălcate și că Agenda ONU privind copiii și conflictele armate trebuie integrată în toate acțiunile externe ale UE; invită statele membre în cauză să asigure protecția copiilor care sunt resortisanți ai acestor state membre și care sunt încarcerați sau deținuți în țări terțe; invită Comisia să își intensifice eforturile de combatere a impunității pentru crimele de război împotriva copiilor, să își consolideze cooperarea cu organizațiile umanitare și ONG-urile axate pe copii și să protejeze drepturile copiilor în cadrul cooperării și parteneriatului lor cu țările terțe;

67. remarcă faptul că dreptul la educație a suferit regrese deosebite, cu perturbări de neegalat în educație din cauza pandemiei de COVID-19, dar și din cauza extremismului religios și a discriminării de gen a fetelor; își exprimă îngrijorarea cu privire la exmatricularea adolescentelor gravide din școli; reamintește că fiecare copil are dreptul la o educație sexuală cuprinzătoare, nediscriminatorie, bazată pe dovezi, exactă din punct de vedere științific, adaptată vârstei și care abordează normele de gen dăunătoare; solicită UE să își intensifice activitatea pentru a oferi acces la educație, inclusiv modalități inovatoare de a evita obstacolele impuse de autoritățile naționale; invită Comisia și SEAE să își intensifice sprijinul acordat țărilor terțe pentru a le ajuta să se adapteze provocărilor cu care s-au confruntat în timpul pandemiei de COVID-19 în domeniul educației; subliniază că sprijinul ar putea lua forma unei alocări de finanțare sporite prin IVCDCI – Europa globală, dar ar putea include și furnizarea de capacități de consolidare și de cele mai bune practici bazate pe lecțiile învățate prin intermediul delegațiilor UE din întreaga lume; subliniază că mediul internațional în schimbare poate necesita o soluție financiară care să permită un răspuns cu donatori multipli pentru a acoperi deficitul tot mai mare de finanțare pentru a atinge obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 4 al ONU, care vizează asigurarea unei educații de calitate incluzive și echitabile și promovarea oportunităților de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți;

68. invită Comisia și SEAE să mențină o finanțare solidă pentru educație prin intermediul tuturor instrumentelor de finanțare externă disponibile ale UE, în conformitate cu criteriul de referință de 10 % privind educația în cadrul IVCDCI – Europa globală; invită Comisia și SEAE să sprijine, de asemenea, guvernele din țări terțe pentru a construi și dezvolta în continuare sisteme de învățământ incluzive și care iau mai bine în considerare dimensiunea de gen; reamintește că accesul femeilor la educație a fost stabilit de către ONU ca un drept fundamental; consideră că creșterea accesului la educație a fetelor și sprijinirea participării femeilor la educație și la cariere în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii, ca o chestiune prioritară, ar trebui să fie un obiectiv politic central pentru UE; insistă, în acest sens, asupra necesității ca fetele să își poată finaliza educația și să aibă acces la informații și servicii adecvate vârstei lor, fără discriminare, fără prejudecăți de gen și cu șanse egale de a-și valorifica potențialul; subliniază nevoia urgentă de a elimina barierele legate egalitatea de gen din cadrul învățământului, cum ar fi legile, politicile și normele socioculturale dăunătoare care împiedică fetele să își continue educația în caz de sarcină, căsătorie sau maternitate; încurajează contracararea stereotipurilor de gen și a normelor socioculturale dăunătoare prin educație și prevenirea violenței cu ajutorul unei educații care ține seama de dimensiunea de gen;

Drepturile persoanelor în vârstă

69. solicită UE și statelor sale membre să dezvolte noi căi de consolidare a drepturilor persoanelor în vârstă; subliniază provocările cu care se confruntă persoanele în vârstă în exercitarea deplină a tuturor drepturilor omului, inclusiv discriminarea pe criterii de vârstă, sărăcia, violența, lipsa protecției sociale, a asistenței medicale și a altor servicii esențiale, precum și barierele în calea încadrării în muncă; subliniază activitatea Grupului de lucru deschis al ONU cu privire la îmbătrânire referitoare la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a consolida protecția drepturilor omului ale persoanelor în vârstă și solicită UE și statelor sale membre să aibă în vedere acordarea de sprijin activ acestei activități;

Drepturile persoanelor cu dizabilități

70. salută adoptarea Strategiei UE privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030 ca instrument de îmbunătățire a situației persoanelor cu dizabilități și a drepturilor lor în întreaga lume, în special a sărăciei și a discriminării, dar și a problemelor legate de accesul la educație, de asistența medicală și încadrarea în muncă, precum și de participarea la viața politică; solicită o punere în aplicare internă și externă sistematică a acestei strategii; subliniază că datoria de a îngriji persoanele cu dizabilități le revine în mod obișnuit familiilor acestora, în special femeilor, și solicită UE să asiste țările terțe în dezvoltarea politicilor de sprijinire a îngrijitorilor de persoane cu dizabilități;

71. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de promovare a drepturilor egale pentru persoanele cu dizabilități prin intermediul acțiunilor externe; subliniază că este necesar un dialog structurat cu organizațiile persoanelor cu dizabilități din țările partenere pentru a asigura participarea lor semnificativă și implicarea cu succes în planificarea, punerea în aplicare și monitorizarea instrumentelor de finanțare externă ale UE; subliniază necesitatea de a îndemna țările candidate și potențial candidate să pună în aplicare reforme pentru a îmbunătăți situația persoanelor cu dizabilități și invită Comisia să le sprijine în dezvoltarea unui proces structurat de consultare a persoanelor cu dizabilități și a organizațiilor lor reprezentative; solicită ca delegațiilor UE să li se asigure investiții, formare și consolidarea capacităților pentru a pune în aplicare dispozițiile Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap referitoare la acțiunea umanitară și cooperarea internațională;

Intoleranță, xenofobie și discriminare

72. subliniază opoziția sa față de intoleranță, xenofobie și discriminare pe bază de rasă, etnie, naționalitate, clasă socială, dizabilitate, castă, religie, convingere, vârstă, sex, orientare sexuală sau identitate de gen, care în multe dintre regiunile lumii duc la crime și persecuții, și condamnarea acestora, în special în situații de conflict; remarcă faptul că rasismul, discriminarea, xenofobia, persecutarea religioasă și intoleranța asociată continuă să fie o problemă majoră la nivel mondial, ducând la încălcări ale drepturilor în toate sferele vieții, inclusiv în ceea ce privește accesul la educație, asistență medicală, muncă și justiție, și că aceste aspecte au fost exacerbate și mai mult de pandemia de COVID-19; solicită UE și statelor sale membre să conducă lupta globală împotriva antisemitismului și salută adoptarea strategiei UE în acest scop; invită Comisia, SEAE și delegațiile UE să elaboreze, în colaborare cu statele membre și cu contribuția Parlamentului, strategii locale specifice pentru a contribui la combaterea discriminării pe criterii de castă în țările cele mai afectate de aceasta, în dialog cu reprezentanții locali și cu organizațiile societății civile, și să le invite la consultări care decurg din acordurile sau instrumentele UE, inclusiv din dialogurile privind drepturile omului;

73. recomandă ca Parlamentul să abordeze discriminarea pe criterii de castă în toate comisiile sale relevante (Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru dezvoltare, Comisia pentru comerț internațional și Subcomisia pentru drepturile omului) și în delegațiile sale, să numească un punct focal privind discriminarea pe criterii de castă și, atunci când vizitează țările vizate de această chestiune, să se consulte cu organizațiile Dalit și să abordeze problema discriminării pe criterii de castă cu omologii Parlamentului și cu autoritățile și să organizeze o audiere pentru a analiza acțiunile și progresele UE ca parte a Zilei internaționale a eliminării discriminării rasiale;

Minoritățile naționale, etnice și lingvistice

74. deplânge faptul că multe țări, în pofida obligațiilor și angajamentelor lor de a proteja minoritățile, urmează politici de asimilare forțată a minorităților naționale, etnice și lingvistice fără a ține seama de drepturile lor; subliniază că minoritățile nu ar trebui să devină o țintă sau un instrument în nicio situație de tensiune sau conflict militar; reamintește obligațiile statelor în temeiul tratatelor și al acordurilor internaționale de a proteja drepturile acestor minorități pe teritoriile lor respective; solicită guvernelor țărilor partenere ale UE să respecte drepturile fundamentale minorităților naționale, etnice și lingvistice, inclusiv culturile, limbile, religiile, tradițiile și istoria lor, pentru a le conserva diversitatea și identitatea lingvistică și culturală; solicită UE și statelor sale membre să acorde sprijin activ țărilor partenere în acest scop; invită Comisia să sprijine protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale persoanelor care aparțin minorităților din întreaga lume, inclusiv în cadrul programelor sale tematice ale IVCDCI – Europa globală;

Drepturile persoanelor LGBTIQ

75. condamnă cu fermitate încălcările drepturilor omului, inclusiv discriminarea, stigmatizarea, detenția arbitrară, tortura, persecuțiile și uciderile cu care se confruntă în continuare persoanele LGBTIQ din întreaga lume; consideră că practicile și actele de violență împotriva persoanelor pe baza orientării lor sexuale reale sau percepute, a identității, a exprimării de gen sau a caracteristicilor sexuale nu ar trebui să rămână nepedepsite și trebuie eliminate; subliniază că persoanele LGBTIQ și apărătorii lor din întreaga lume continuă să se confrunte cu încălcări ale drepturilor omului, inclusiv discriminare, stigmatizare, persecuție, violență și crime; invită UE să își intensifice eforturile pentru a se asigura că persoanele LGBTIQ se pot bucura pe deplin de drepturile omului, atât pe plan intern, cât și pe plan extern, și să joace un rol principal în apărarea protecției lor în cadrul politicilor sale externe; solicită punerea în aplicare pe deplin a Strategiei privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025 ca instrument al UE de îmbunătățire a situației persoanelor LGBTIQ din

întreaga lume; solicită instituțiilor UE să conducă prin puterea exemplului, apărând în mod proactiv drepturile persoanelor LGBTIQ din întreaga lume și aplicând în mod riguros și consecvent orientările UE în întreaga politică externă a UE pentru a promova și a proteja exercitarea tuturor drepturilor omului de către persoanele LGBTIQ;

Libertatea de exprimare, libertatea mass-mediei și dreptul la informare

76. subliniază că libertatea de exprimare atât online, cât și offline, și accesul la informații fiabile sunt extrem de importante pentru democrație și un spațiu civic înfloritor; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la limitările și încălcările din ce în ce mai mari ale drepturilor la viață privată, la libertatea de exprimare, la libertatea de informare și la libertatea de asociere și de întrunire impuse de actori statali și nestatali în multe țări din întreaga lume, în special pentru jurnaliști, prin cenzură sau prin necesitatea autocenzurii și a abuzului de legi privind combaterea terorismului, spălarea banilor, defăimarea și corupția, care servesc la reducerea la tăcere a jurnaliștilor, a organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului; denunță utilizarea unei terminologii prea largi care permite autorităților să scoată în afara legii nenumărate acte și să incrimineze activitatea legitimă în domeniul drepturilor omului, precum și lipsa unor garanții suficiente privind drepturile omului în multe dintre aceste acte legislative, în special în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil; denunță, în plus, utilizarea unor tehnologii precum programele spion pentru a-i persecuta pe jurnaliști sau pentru a le împiedica sau controla activitatea; își exprimă, de asemenea, profunda îngrijorare cu privire la siguranța fizică a jurnaliștilor, atacurile împotriva acestora, inclusiv execuțiile extrajudiciare și detențiile arbitrare, precum și cu privire la faptul că peste 61 de jurnaliști și lucrători din mass-media au fost uciși până în prezent în 2022;

77. invită Comisia să protejeze libertatea de exprimare și să garanteze accesul public la informații prin internet drept căi de a asigura libertatea cuvântului; condamnă reprimarea brutală și utilizarea forței, hărțuirea, detenția arbitrară și execuțiile extrajudiciare împotriva protestatarilor pașnici într-o serie de țări terțe;

78. solicită UE să sprijine surse de informare și mass-media credibile care contribuie la responsabilitatea autorităților și la tranzițiile democratice; își exprimă îngrijorarea cu privire la utilizarea pe scară largă a acțiunilor strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP) pentru a reduce la tăcere jurnaliștii, activiștii, sindicaliștii și apărătorii drepturilor omului, inclusiv apărătorii drepturilor omului din domeniul mediului din întreaga lume; subliniază că această practică restrânge în continuare perimetrul de acțiune al societății civile și al apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume, într-un context în care spațiul civic se micșorează încontinuu de câțiva ani, iar autoritățile publice și actorii privați au atacat din ce în ce mai mult dreptul la libertatea de exprimare și la libertatea de asociere și de întrunire; salută, în acest sens, propunerea de directivă a Comisiei care vizează protejarea jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului de procedurile judiciare abuzive și SLAPP;

79. îndeamnă Comisia și SEAE, în coordonare cu statele membre, să elaboreze o strategie pentru a aborda utilizarea pe scară largă a SLAPP împotriva apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor, a activiștilor și a sindicaliștilor din toată lumea; solicită, de asemenea, Comisiei și SEAE să includă în această strategie și orientări cu privire la metode de a le oferi protecție eficace victimelor SLAPP, inclusiv prin acordarea unui sprijin financiar pentru a acoperi cheltuielile juridice; invită delegațiile UE să documenteze SLAPP și să le includă în activitățile lor de monitorizare, raportare și evaluare; încurajează legiuitorii din țări terțe să elaboreze legi cu același obiectiv, ca parte a inițiativelor generale care vizează sprijinirea și protejarea libertății de exprimare, inclusiv a libertății și a pluralismului mass-mediei;

80. salută intenția Comisiei de a finanța proiecte de sprijinire a jurnaliștilor în probleme juridice și practice, inclusiv în afara UE, prin Planul de acțiune pentru democrația europeană; solicită UE să își intensifice eforturile de a sprijini jurnaliștii vizați din întreaga lume și să le garanteze siguranța, inclusiv prin furnizarea unei zone sigure și a unor mijloace de a-și continua activitatea în cazul în care trebuie să își părăsească locul de reședință și prin colaborarea strânsă cu țările partenere în această privință, în special în cadrul acordurilor de parteneriat ale UE cu țările terțe; salută rolul jucat de programe precum Media4Democracy și activitățile finanțate de UE ale Fondului European pentru Democrație în acest scop;

81. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restricționările libertății universitare și la creșterea cenzurii și a încarcerării cadrelor didactice din întreaga lume, ceea ce are consecințe importante asupra dreptului la educație; invită UE și statele membre să își intensifice eforturile diplomatice și protecția și sprijinul de urgență prin angajamente bilaterale și multilaterale în ceea ce privește amenințările sau atacurile asupra libertății academice exercitate de actori statali și nestatali; solicită UE să garanteze sprijinul continuu la nivel înalt acordat Campusului global pentru drepturile omului, ca exemplu distinctiv al sprijinului acordat de UE educației privind drepturile omului la nivel mondial;

Dreptul la libertatea de gândire, de conștiință, religioasă și de convingere

82. remarcă faptul că anul 2021 a marcat cea de a 40-a aniversare a Declarației Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe bază de religie sau convingere; reamintește că libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere constituie un drept fundamental al fiecărei ființe umane și se aplică în egală măsură tuturor persoanelor; constată cu profundă îngrijorare că dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, de a avea o convingere, de a nu crede, de a se identifica drept ateu sau agnostic, inclusiv dreptul de a manifesta convingeri nereligioase prin exprimarea, predicarea și practicarea lor și dreptul de a-și schimba sau abandona religia este încă încălcat în multe țări din întreaga lume; accentuează impactul negativ al pandemiei de COVID-19, întrucât unele guverne încă se folosesc de aceasta ca pretext pentru utilizarea de practici discriminatorii suplimentare, inclusiv violență împotriva minorităților religioase și indicarea acestora drept țapi ispășitori; condamnă violențele împotriva persoanelor care aparțin minorităților și persecutarea lor pe motive de convingeri sau religie; deplânge că acest fenomen afectează multe comunități religioase și de credință, precum și grupuri de persoane care sunt atee, umaniste, agnostice sau care nu se identifică cu nicio religie; constată cu profundă îngrijorare că organizațiile nereligioase, laice și umaniste se confruntă cu persecuții tot mai numeroase, inclusiv cu valuri fără precedent de incitare la violență împotriva lor, ură și crime într-o serie de țări;

83. denunță atacurile împotriva a nenumărate persoane și organizații ale societății civile pentru că au pus sub semnul întrebării, criticat sau satirizat în mod pașnic convingerile religioase și reamintește că exprimarea unor opinii critice cu privire la religie este o expresie legitimă a libertății de gândire sau a creației artistice;

84. își exprimă în continuare îngrijorarea cu privire la utilizarea abuzivă și la instrumentalizarea religiei pentru a favoriza intoleranța sau pentru a submina drepturile omului, cum ar fi drepturile persoanelor LGBTIQ și drepturile femeilor, și anume SRHR, precum și drepturile copiilor la libertatea de gândire, de conștiință și de religie;

85. solicită UE și statelor sale membre să își intensifice eforturile de protejare a dreptului la libertatea de gândire, de conștiință, religioasă sau de convingere, să abordeze aceste probleme la forumurile ONU privind drepturile omului și să colaboreze cu mecanismele și comitetele relevante ale ONU; invită Comisia și Consiliul să pună în aplicare programe ambițioase de apărare a acestui drept în întreaga lume, inclusiv încurajând și sprijinind eforturile internaționale de a strânge dovezi despre crime atroce pe motiv de convingere sau religie, acționându-i în justiție pe autorii faptelor, punând efectiv în aplicare sentințele penale și despăgubind victimele; invită Consiliul, Comisia, SEAE și statele membre să colaboreze cu țările terțe pentru a adopta măsuri de prevenire și de combatere a infracțiunilor motivate de ură în toate politicile externe ale UE; invită SEAE și delegațiile UE, după caz, să includă organizațiile bazate pe credință în dialogurile lor cu societatea civilă pentru a adapta politicile privind drepturile omului la contextele religioase și culturale specifice fiecărei țări, având în vedere rolul unor organizații bazate pe credință în răspunsul la crizele umanitare, printre altele; observă că populația care nu se identifică cu nicio religie nu ar trebui ignorată în cadrul de politici ale UE privind libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de convingere; solicită evaluarea Orientărilor UE din 2013 privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere, astfel cum se prevede la punctul 70 din aceste orientări;

Apărătorii drepturilor omului și organizațiile societății civile

86. sprijină cu fermitate activitatea apărătorilor drepturilor omului și evidențiază riscurile cu care se confruntă aceștia în eforturile lor de a proteja drepturile omului, inclusiv amenințări împotriva lor și a familiilor lor, hărțuire și violență; condamnă faptul că sute de apărători ai drepturilor omului au fost uciși pentru activitatea lor, dintre care majoritatea erau apărători ai mediului; salută eforturile UE de a sprijini apărătorii drepturilor omului în activitatea lor, inclusiv mecanismul ProtectDefenders.eu; solicită intensificarea acestor eforturi pentru a atenua riscurile tot mai mari cu care se confruntă apărătorii drepturilor omului din întreaga lume, inclusiv detenția și încarcerarea pe criterii arbitrare, atacurile verbale și fizice, hărțuirea juridică și restricțiile, precum și amenințările transnaționale sau represiunea; invită statele membre să suspende toate tratatele active de extrădare încheiate cu țări în care situația drepturilor omului este incompatibilă cu obligațiile internaționale de nereturnare ale statelor membre;

87. solicită UE și statelor sale membre să abordeze în mod activ tentativele legislative și administrative de a restrânge perimetrul de acțiune al apărătorilor drepturilor omului; invită UE și statele sale membre să dezvolte o viziune strategică la nivel înalt pentru a contracara atacurile globale tot mai mari împotriva apărătorilor drepturilor omului, inclusiv prin adoptarea unor concluzii ferme ale Consiliului Afaceri Externe al UE care să stabilească o strategie colectivă la nivel înalt pentru acțiunea globală a UE privind apărătorii drepturilor omului, și să își pună pe deplin în aplicare angajamentele lor politice privind protecția apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol, cum ar fi cele incluse în Planul de acțiune al UE

privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024 și în Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului; îndeamnă UE și statele membre să sprijine, de asemenea, în mod activ crearea și punerea în practică a unor sisteme de protecție adecvate și eficace pentru apărătorii drepturilor omului care se află în situații riscante sau vulnerabile, inclusiv prin consultarea substanțială cu aceștia și pe baza unor analize calitative de risc cuprinzătoare, garantând că aceste mecanisme sunt globale și dispun de suficiente resurse, evaluează și gestionează riscurile într-un mod preventiv și elaborează planuri de protecție care răspund cu adevărat nevoilor în materie de protecție ale persoanelor, colectivităților și comunităților; solicită UE și statelor sale membre, în special RSUE pentru drepturile omului și ambasadorilor UE, să se implice mai mult în transmiterea unor declarații publice și a altor forme de implicare politică publică și privată în sprijinul apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol și al celor închiși pe perioade lungi, precum în sprijinirea efectuării de vizite în închisori pentru aceștia din urmă și să faciliteze vizite externe pentru familiile lor; insistă ca SEAE și delegațiile UE să acorde o atenție deosebită situației în care se află laureații și finaliștii vulnerabili ai Premiului Saharov și să ia măsuri ferme pentru a le asigura starea de bine, siguranța sau eliberarea, în coordonare cu statele membre și cu Parlamentul; invită SEAE să raporteze periodic cu privire la măsurile luate în cazurile laureaților Premiului Saharov și al finaliștilor care sunt deținuți, le sunt restricționate libertățile sau despre care nu se știe unde se află;

88. își exprimă preocuparea cu privire la obstacolele întâmpinate de apărătorii drepturilor omului din toată lumea în accesarea vizelor UE umanitare și/sau de scurtă ședere; reamintește importanța acestui instrument esențial de securitate și de protecție, care le oferă apărătorilor drepturilor omului posibilitatea de a avea acces la o zonă sigură atunci când au nevoie, de a profita de ocaziile existente de a se odihni și de a lua o pauză, de a beneficia de programe de relocare temporară, precum și de a desfășura activități esențiale la nivel internațional de susținere și promovare, de mobilizare și de colaborare în rețea pe teritoriul UE; solicită un mecanism la nivelul UE de emitere a unor vize umanitare de scurtă ședere pentru relocarea temporară a apărătorilor vulnerabili ai drepturilor omului și o politică UE mai coordonată referitoare la emiterea de către statele membre a unor vize de urgență pentru apărătorii drepturilor omului; solicită UE să dezvolte o politică mai previzibilă, mai coordonată și mai coerentă în materie de vize pentru apărătorii drepturilor omului, care să permită protocoale flexibile și reactive, inclusiv în situații critice;

89. deplânge diferitele forme de interdicții și limitări impuse organizațiilor societății civile și activităților acestora, cum ar fi legile, inclusiv legile de combatere a terorismului, al căror scop este restrângerea spațiului societății civile și reducerea la tăcere a vocilor divergente sau promovarea organizațiilor sponsorizate de guvernele țărilor terțe (ONG-uri organizate de guvern); regretă adoptarea pe scară largă a așa-numitelor legi privind „agenții străini” în multe țări, care obligă persoanele și entitățile care beneficiază de finanțare din străinătate să se înregistreze ca agenți străini; își exprimă o preocupare deosebită cu privire la utilizarea acestor legi pentru a stigmatiza și pentru a restricționa activitatea societății civile și a apărătorilor drepturilor omului, inclusiv prin limitarea dreptului de a accesa finanțare; solicită UE să colaboreze cu omologii pentru a obține abrogarea sau revizuirea unor astfel de legi și solicită instituțiilor și organelor UE, în special SEAE, în coordonare cu Comisia, să elaboreze o strategie coerentă în acest sens;

90. regretă că apărătoarele drepturilor omului se confruntă cu violență pe criterii de gen și suferă de pe urma lipsei de acces la resurse și la mecanisme de protecție adecvate; dezaprobă faptul că apărătoarele drepturilor omului și activiștii pentru drepturile femeilor continuă să cadă victime agresiunilor sexuale, amenințărilor, intimidărilor, incriminărilor și chiar omorurilor; regretă, în plus, faptul că apărătoarele drepturilor omului care activează pentru sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR) sunt vizate în mod deosebit la nivel mondial și invită UE și statele sale membre să condamne public și privat atacurile și amenințările la adresa apărătorilor drepturilor omului care își desfășoară activitatea în acest domeniu și să asigure în mod proactiv reprezentarea adecvată a apărătorilor SRHR în cadrul consultărilor sale; subliniază că UE trebuie să susțină politic și financiar organizațiile independente ale societății civile care promovează drepturile femeilor și fetelor în toate domeniile;

Migranți și refugiați

91. reafirmă că migranții, refugiații și persoanele strămutate forțat au drepturi ale omului inalienabile, care trebuie să se reflecte în politica UE în domeniul migrației și azilului și în cooperarea sa cu țările terțe în acest domeniu; subliniază că UE ar trebui să își intensifice eforturile de a recunoaște și a dezvolta modalități prin care să se abordeze cauzele care stau la baza migrației neregulamentare și a strămutării forțate, în special a femeilor, copiilor, minorităților etnice, religioase și de credință și persoanelor cu dizabilități, care se numără printre cele mai vulnerabile, întărind reziliența comunităților de origine ale migranților și ajutându-le să le ofere membrilor lor posibilitatea de a se bucura de o viață decentă și sigură în țara lor de

origine; subliniază importanța gestionării politicilor în domeniul migrației și al azilului pe baza principiilor solidarității, echilibrului și responsabilității comune între țări; solicită UE și statelor sale membre să continue să sprijine țările care găzduiesc majoritatea refugiaților, precum și țările de tranzit și țările de origine; invită UE și statele sale membre să se asigure că fondurile europene pentru migrație, instruire sau alte forme de sprijin pentru țările terțe nu facilitează direct sau indirect comiterea de încălcări ale drepturilor omului, nici nu amplifică sau perpetuează climatul de impunitate pentru astfel de încălcări; reiterează faptul că cooperarea și interacțiunea strânse cu țările terțe rămân esențiale pentru a preveni introducerea ilegală de imigranți și traficul cu ființe umane; subliniază, în special, că trebuie să se extindă lupta împotriva grupurilor infracționale organizate care fac trafic de persoane, care trebuie să fie strict în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului; subliniază, în această privință, că difuzarea de informații și de campanii de sensibilizare cu privire la riscurile introducerii ilegale este esențială; propune ca operațiunile umanitare finanțate de UE să ia în considerare nevoile specifice ale copiilor și ale altor grupuri vulnerabile și să le asigure protecția în timpul strămutării; condamnă, în acest sens, plasarea copiilor migranți în centre de cazare, în special atunci când aceștia sunt separați de părinții lor sau de tutorii lor legali; subliniază importanța elaborării unui cadru eficient de căi sigure și legale către UE și salută, în acest sens, Comunicarea Comisiei privind atragerea de competențe și de talente în UE, inclusiv dezvoltarea de parteneriate pentru talente cu țările partenere;

92. reamintește angajamentul său față de drepturile refugiaților, astfel cum sunt prevăzute de dreptul internațional al drepturilor omului și de dreptul internațional privind refugiații, în special Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta; reamintește obligațiile statelor de a proteja refugiații și de a le respecta drepturile în conformitate cu dreptul internațional relevant; regretă numărul de decese al migranților de-a lungul rutelor de migrație și al returnărilor ilegale, care încalcă dreptul internațional; reamintește că UE și statele sale membre, în acțiunile, acordurile și cooperarea lor externe și extrateritoriale în domeniile migrației, frontierelor și azilului, ar trebui să respecte și să ocrotească drepturile omului, în special pe cele consfințite în Cartă, inclusiv dreptul la viață, la libertate și de a solicita azil, prin evaluarea fiecărei cereri de azil în parte și respectarea principiului nereturnării; subliniază, în acest sens, că este important ca statele membre să ofere un exemplu demn de urmat prin respectarea strictă a obligațiilor care le revin în temeiul dreptului internațional privind refugiații și să își mărească substanțial asistența acordată persoanelor care fug din calea represiunii sau a războiului, capacitatea lor de găzduire și angajamentele lor de relocare;

93. solicită ca UE și statele sale membre să fie pe deplin transparente în ceea ce privește alocarea de fonduri țărilor terțe pentru cooperarea în materie de migrație; solicită încă o dată Comisiei să asigure transparența în evaluarea *ex ante* a riscurilor, care să fie realizată de organisme și experți independenți ai UE și să analizeze impactul oricărei cooperări formale, informale sau financiare a UE cu țări terțe asupra drepturilor migranților, refugiaților și persoanelor strămutate, și să țină seama pe deplin de aceste evaluări, precum și de mecanismele de monitorizare, pentru a aprecia impactul cooperării cu țări terțe în domeniul migrației asupra drepturilor omului; constată cu îngrijorare că numărul persoanelor strămutate forțat în întreaga lume ca urmare a persecuției, a conflictelor, a violenței, a încălcărilor drepturilor omului sau a evenimentelor care tulbură grav ordinea publică a atins, până la sfârșitul anului 2021, cifra fără precedent de 89 de milioane, dintre care 36,5 milioane au fost copii; reamintește că refugiații și migranții, în special migranții fără acte de identitate, întâmpină obstacole în calea accesului la asistență medicală peste tot în lume, că violența sexuală și de gen se manifestă frecvent în timpul strămutărilor și că, în multe contexte, supraviețuitorii violenței sexuale și de gen nu primesc îngrijirile esențiale de sănătate sexuală și reproductivă de care au nevoie; subliniază, în acest context, că acțiunea și cooperarea la nivel internațional sunt mai importante ca niciodată pentru a asigura protecția refugiaților;

Populații indigene

94. constată cu regret că popoarele indigene se confruntă în continuare cu discriminări și persecuții pe scară largă și sistematice la nivel mondial, inclusiv cu strămutări forțate; condamnă arestările arbitrare și uciderea apărătorilor drepturilor omului și ai terenurilor care luptă pentru drepturile popoarelor indigene; reamintește că populațiile indigene au un rol important în gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și în conservarea biodiversității; îndeamnă guvernele să urmeze politici de dezvoltare și de mediu care să respecte drepturile economice, sociale și culturale ale popoarele indigene și populațiilor locale și care să fie incluzive, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU; invită din nou UE, statele membre și partenerii lor din comunitatea internațională să adopte toate măsurile necesare pentru a recunoaște, ocroti și promova drepturile populațiilor indigene, inclusiv în ceea ce privește limbile, terenurile, teritoriile și resursele lor, așa cum este prevăzut în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, în special în legătură cu consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză; recomandă ca UE și statele sale membre să includă referiri la popoarele indigene și

la drepturile cuprinse în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene în cadrele relevante și emergente pentru diligența necesară; reafirmă că trebuie creat un mecanism de soluționare a reclamațiilor pentru a se putea depune plângeri în cazul încălcării drepturilor și al abuzurilor împotriva popoarelor indigene declanșate de activitățile desfășurate de actori statali și nestatali; recomandă țărilor care nu au făcut deja acest lucru să ratifice dispozițiile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 169 din 27 iunie 1989 privind populațiile indigene și tribale;

Războaiele și conflictele din întreaga lume și impactul acestora asupra drepturilor omului

95. este profund îngrijorat de persistența flagelului războaielor și a conflictelor militare în întreaga lume; atrage atenția asupra multitudinii de amenințări la adresa drepturilor omului cauzate de războiul modern și de conflictele existente în prezent în întreaga lume; subliniază că, pe lângă statele care sunt ele însăși părți, astfel de conflicte implică adesea agenți nestatali, inclusiv societăți militare și de securitate private, precum și organizații teroriste; accentuează consecințele umanitare dezastruoase ale acestor conflicte și impactul lor devastator asupra civililor, care sunt vizați în mod direct, trebuie să facă față unor încălcări grave ale drepturilor omului și, deseori, nu au acces sau au acces limitat la justiție sau la căi legale de atac; invită UE să continue să dezvolte și să pună în practică instrumente care să îi permită să răspundă rapid și eficient la astfel de conflicte, inclusiv prin abordarea cauzelor profunde ale acestora, investind în eforturile de prevenire a conflictelor și de mediere, creând și întreținând un spațiu pentru soluții politice, creând alianțe cu țări și organizații regionale care împărtășesc aceeași viziune, oferind mai mult sprijin financiar și tehnic și personal misiunilor civile de menținere a păcii și misiunilor implicate în operațiuni militare și promovând inițiative de recâștigare a încrederii între beligeranți; solicită UE să contribuie la stoparea comiterii de încălcări ale drepturilor omului și să ofere asistență victimelor;

96. condamnă înmulțirea cazurilor de încălcare a constituțiilor democratice în lume; își reiterează îngrijorarea față de amenințarea reprezentată de preluarea puterii de forțele armate cu costul vieții civililor, al securității și păcii; subliniază că vinovații trebuie trași la răspundere mai sistematic și că trebuie combătută impunitatea pentru încălcarea drepturilor omului și crimele de război comise ca rezultat al schimbărilor violente de regim;

97. afirmă încă o dată că crizele umanitare intensifică provocările pentru sănătate și reamintește că, în zonele de criză, grupurile vulnerabile, precum refugiații, femeile și fetele, sunt deosebit de expuse la acte de violență sexuală, la boli cu transmitere sexuală, exploatare sexuală, violuri ca armă de război și la sarcini nedorite; solicită Comisiei și statelor membre ca în acțiunile lor de ajutor umanitar, inclusiv în instruirea actorilor umanitari și finanțarea viitoare, să pună la loc de cinste pe lista de priorități egalitatea de gen și sănătatea sexuală și reproductivă; invită UE să adopte o perspectivă diferențiată pe sexe pentru a înțelege modul în care conflictele afectează diferit femeile și comunitatea LGBTIQ și să o integreze în eforturile sale de prevenire și soluționare a conflictelor, precum și în operațiunile de menținere a păcii, de ajutor umanitar și de reconstrucție post-conflict, în justiția de tranziție și în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice;

98. își reiterează apelul adresat statelor membre de a contribui la limitarea conflictelor armate și a încălcărilor grave ale drepturilor omului sau ale dreptului umanitar internațional prin respectarea strictă a dispozițiilor articolului 7 referitor la exporturi și evaluarea exporturilor din Tratatul ONU privind comerțul cu arme și a dispozițiilor Poziției comune a Consiliului UE privind exporturile de arme ([28]), inclusiv prin refuzul oricărui transfer de arme și de echipamente de supraveghere care ar crea riscul ca actorii importatori să comită sau să creeze condiții pentru încălcări ale drepturilor omului sau ale dreptului internațional umanitar;

Dreptul la hrană și securitate alimentară

99. reiterează că dreptul de a fi protejat de amenințarea foametei este un drept al omului; subliniază îngrijorarea sa profundă în legătură cu provocările la adresa dreptului la hrană și la securitate alimentară și la accesibilitatea alimentelor în multe țări din întreaga lume; solicită UE, statelor membre și comunității internaționale să își intensifice imediat eforturile pentru a stopa tendința de apariție a penuriei serioase de alimente; subliniază că, deși situația dificilă a securității alimentare are mai multe cauze, aceasta a fost agravată de numeroase conflicte care au loc în întreaga lume, inclusiv de conflictele actuale din țările care sunt mari exportatori la nivel mondial de produse alimentare primare, cu consecințe enorme în mai multe zone ale lumii; condamnă cu fermitate recurgerea la insecuritatea alimentară sau amenințarea cu aceasta ca instrument politic de război;

([28]) Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99).

100. subliniază cu îngrijorare faptul că apartenența religioasă, convingerile sau originea etnică pot fi utilizate ca factor discriminatoriu în distribuirea de alimente și ajutor umanitar în contextul insecurității alimentare și al crizelor umanitare; solicită UE, statelor sale membre și Comisiei să aducă această chestiune în atenția guvernelor țărilor terțe vizate;

Schimbările climatice și mediul

101. subliniază că drepturile omului, un mediu sănătos și combaterea schimbărilor climatice sunt interdependente; salută progresele către recunoașterea dreptului la un mediu curat, sănătos și sustenabil, astfel cum se prevede în Rezoluția 76/300 a Adunării Generale a ONU; își accentuează aprecierea față de activitatea esențială a apărătorilor drepturilor omului din domeniul mediului, inclusiv a apărătorilor terenurilor și apelor, a jurnaliștilor, a jurnaliștilor de investigație, a avertizorilor de integritate, a avocaților, precum și a activiștilor indigeni, de a păstra și de a proteja mediul în ciuda amenințărilor cu violența la adresa lor și a riscului pentru viața lor; recunoaște, în plus, rolul important al organizațiilor societății civile, precum și al popoarelor indigene prin activitatea lor neprețuită în conservarea și protecția mediului;

102. relevă faptul că schimbările climatice periclitează exercitarea drepturilor omului, printre care dreptul la securitate alimentară, la surse sigure de apă potabilă, la salubritate, la asistență medicală și la locuințe adecvate, precum și drepturile comunităților locale; respinge exploatarea ilegală a resurselor naturale, care constituie o provocare majoră pentru sustenabilitate și mediu; atrage atenția, de asemenea, asupra riscurilor pe care le prezintă schimbările climatice pentru pace și securitate, întrucât insecuritatea alimentară și deficitul de apă pot duce la concurență în privința accesului la resursele naturale și apoi la instabilitate și conflicte în interiorul statelor și între acestea; subliniază că biodiversitatea și drepturile omului sunt interconectate și interdependente și reamintește obligațiile în domeniul drepturilor omului care le revin statelor și care presupun protejarea biodiversității de care depind aceste drepturi, inclusiv prin crearea condițiilor necesare pentru participarea cetățenilor la adoptarea deciziilor cu impact asupra biodiversității și prin asigurarea accesului la măsuri reparatorii eficiente în cazul pierderii și a degradării biodiversității;

103. solicită UE să încerce să combată efectele schimbărilor climatice, printre altele, prin adoptarea unor măsuri de politică eficiente și sustenabile, și să se conformeze obiectivelor stabilite de Acordul de la Paris; solicită UE și statelor sale membre să își intensifice contribuția la lupta împotriva schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității la nivel global, în special prin asigurarea faptului că bunurile importate de UE sunt produse în conformitate cu drepturile omului protejate prin dreptul internațional, inclusiv drepturile popoarelor indigene, și că nu contribuie la distrugerea sau la deteriorarea ecosistemelor naturale, în particular a pădurilor primare și seculare, printr-o abordare echilibrată care să nu afecteze populațiile din țările terțe; subliniază că țările cel mai puțin dezvoltate sunt cele mai vulnerabile la schimbările climatice, deoarece le este cel mai greu să reziste la efectele devastatoare ale acestora, cu toate că țările cel mai puțin dezvoltate generează cantități mai reduse de gaze cu efect de seră decât țările bogate;

Afacerile, comerțul și drepturile omului

104. subliniază că acordurile comerciale oferă adesea posibilitatea ca UE să colaboreze cu țări terțe pentru a aborda situația lor internă, asigurând anumite condiții care ar contribui la ridicarea nivelului de trai, și permit să se prevadă condiționalitate pentru a îmbunătăți situația drepturilor omului în țările respective; remarcă totuși că, în unele cazuri, îmbunătățirile înregistrate în țările în cauză sunt puține sau inexistente; observă că activitățile comerciale excesive și de exploatare au adesea efecte negative asupra drepturilor omului în țările terțe; reamintește că clauzele de fond incluse în acordurile comerciale stipulează că statele părți trebuie să respecte, să protejeze și să promoveze drepturile omului, astfel cum se prevede în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în dreptul cutumiar și în convențiile internaționale la care acestea sunt parte;

105. invită UE și statele sale membre să condamne în termenii cei mai fermi represiunile împotriva societății civile, în special atunci când acestea au loc în țările cu care UE a încheiat acorduri de liber schimb (ALS), și să colaboreze efectiv cu autoritățile naționale din aceste țări, chiar la cel mai înalt nivel, pentru a se asigura că societatea civilă poate acționa liber, poate participa la viața publică și poate monitoriza și documenta punerea în aplicare a ALS; solicită UE să abordeze orice încălcare a angajamentelor ALS, inclusiv a celor prevăzute în capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă și în clauzele privind elementele esențiale ale parteneriatelor și ale acordurilor de cooperare; în cazul unor încălcări grave sau pe scară largă, afirmă că UE ar trebui să declanșeze clauze privind drepturile omului, prevăzând condiții specifice și măsuri adecvate, pe această bază, inclusiv înființarea unui organism specific de monitorizare a drepturilor omului, care să evalueze respectarea angajamentelor privind drepturile omului în temeiul ALS și să ofere recomandări părților;

106. solicită ca UE să utilizeze cu consecvență clauzele din acordurile comerciale care protejează drepturile omului, inclusiv monitorizarea mai atentă și aplicarea angajamentelor în materie de drepturi ale omului, și să utilizeze întregul potențial al condiționalității drepturilor omului pentru a acorda țărilor terțe acces preferențial la piața sa; solicită, în special, o legătură mai strânsă între tratamentul preferențial și progresele înregistrate în domeniul drepturilor omului în regulamentul actualizat privind sistemul generalizat de preferințe (SGP+); solicită o mai mare transparență în toate etapele procedurii de acordare a statutului SGP+, inclusiv o mai bună colaborare cu societatea civilă și monitorizarea oricăror posibile încălcări; invită Comisia să informeze Parlamentul în mod corespunzător despre chestiunile în acest domeniu; solicită părților implicate în negocierea acordurilor UE sau în stabilirea sau întărirea relațiilor UE cu o țară terță să examineze posibilitatea de a extinde o invitație bilaterală permanentă de observare a alegerilor; subliniază că această posibilitate ar trebui abordată și în acordurile deja existente; își reiterează solicitările adresate Comisiei de a efectua în mod sistematic evaluări ale impactului asupra drepturilor omului, axate pe riscurile de încălcare a drepturilor omului, înainte de a acorda orice regim preferențial unei țări și de a investiga și a răspunde rapid oricăror încălcări, inclusiv prin revocarea statutului SGP+, dacă se justifică acest lucru; subliniază că este nevoie de resurse adecvate și de proceduri clare pentru a efectua în mod corespunzător evaluările impactului asupra drepturilor omului și a monitoriza aplicarea convențiilor internaționale privind drepturile omului; solicită în acest sens ca delegațiile UE vizate să obțină o creștere a resurselor umane pentru a contribui la aceste evaluări și la monitorizarea de către UE a accesului comercial preferențial la piața UE în cadrul sistemului SGP+;

107. salută propunerea Comisiei de directivă privind diligența necesară în materie de sustenabilitate a întreprinderilor ca un pas către promovarea unui comportament responsabil al întreprinderilor cu privire la drepturile omului, ale muncii și ale mediului; subliniază că este important ca întreprinderile să fie trase la răspundere prin mecanisme judiciare, inclusiv prin răspundere civilă; evidențiază că cerințele directivei în ceea ce privește raportarea cu privire la strategiile de sustenabilitate și de diligență necesară ar trebui să se aplice tuturor întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii care sunt cotate la bursă sau care își desfășoară activitatea în regiuni ale lumii sau în sectoare economice cu risc ridicat; solicită includerea în directivă a unui articol specific privind consultarea părților interesate, în special a persoanelor și comunităților locale afectate, a sindicatelor, a reprezentanților lucrătorilor și a apărătorilor drepturilor omului;

108. condamnă toate formele de muncă forțată și sclavie modernă; subliniază că, potrivit celui mai recent raport al „Estimării globale privind sclavia modernă", numărul persoanelor supuse muncii forțate a crescut cu 2,7 milioane între 2016 și 2021, ajungând la 17,3 milioane doar în sectorul privat; salută propunerea Comisiei de regulament privind interzicerea produselor obținute prin muncă forțată pe piața Uniunii; subliniază, de asemenea, că pandemia de COVID-19 a exacerbat această tendință; subliniază că criza a dus și la o deteriorare a condițiilor de muncă pentru mulți lucrători, conducând, în unele cazuri, la muncă forțată; solicită UE și statelor sale membre să acționeze în cadrul forumurilor multinaționale pentru a eradica munca forțată și sclavia modernă; reamintește statelor membre necesitatea de a urmări penal și de a condamna aceste activități desfășurate atât în țările de origine, cât și în grupuri cu mobilitate internațională; își reiterează apelul ca toate țările să pună în aplicare pe deplin Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și invită statele membre ale UE care nu au adoptat încă planuri naționale de acțiune privind drepturile de afaceri să facă acest lucru cât mai curând posibil; încurajează UE și statele sale membre să participe în mod constructiv și activ la activitatea Grupului de lucru interguvernamental deschis al ONU privind corporațiile transnaționale și alte întreprinderi comerciale în raport cu respectarea drepturilor omului și să adopte un mandat de negociere în acest scop; consideră că acest lucru reprezintă un pas înainte necesar în promovarea și protecția drepturilor omului;

109. condamnă practica tot mai frecventă a statelor autoritare de a găzdui evenimente sportive sau culturale de mare amploare cu scopul de a-și spori legitimitatea internațională, restricționând însă în continuare opoziția pe plan intern; invită UE și statele sale membre să coopereze cu federațiile sportive naționale, cu corporațiile și cu organizațiile societății civile privind modalitățile acestora de participare la astfel de evenimente; solicită elaborarea unui cadru al politicii UE privind sporturile și drepturile omului;

Drepturile omului și tehnologiile digitale

110. accentuează faptul că drepturile omului trebuie să cuprindă pe deplin sfera digitală și să fie protejate de utilizarea ilegală a tehnologiei de către actori, fie statali sau nestatali, care furnizează aceste tehnologii sau beneficiază de ele; subliniază riscurile pe care le prezintă tehnologiile digitale, inclusiv inteligența artificială, pentru libertatea personală, dreptul la viață privată și democrație în general și condamnă rolul tehnologiilor digitale în încălcările drepturilor omului, în special prin supraveghere, monitorizare, hărțuire și limitări ale libertății de exprimare; evidențiază amenințările pe care le reprezintă campaniile de dezinformare în combinație cu instrumentele digitale; subliniază, de asemenea, amenințarea specifică pe care noile tehnologii digitale o reprezintă pentru apărătorii drepturilor omului, personalități din opoziție, jurnaliști și alte persoane privind controlul, restricționarea și subminarea activităților acestora; solicită eforturi mai intense

pentru a stabili un cadru juridic global cuprinzător privind tehnologiile digitale, care ar trebui să profite de posibilele avantaje pe care aceste tehnologii le pot oferi pentru bunăstarea umană, respectând în același timp cu strictețe drepturile omului; insistă asupra importanței unui spațiu cibernetic deschis, liber, stabil și sigur, care să susțină valorile fundamentale ale democrației, drepturilor omului și statului de drept; sprijină ferm norme voluntare și fără caracter obligatoriu privind comportamentul responsabil al statelor în spațiul cibernetic, care să cuprindă respectarea vieții private și a drepturilor fundamentale ale cetățenilor; solicită adoptarea rapidă a Legii privind inteligența artificială (IA) ca instrument eficace pentru a asigura că IA este utilizată în acest scop, cu un accent special pe IA cu risc ridicat; solicită ca economia utilizată, printre altele, de platformele de comunicare socială să fie inclusă în domeniul de aplicare al IA cu grad ridicat de risc pentru a proteja grupurile vulnerabile de a fi ținta dezinformării și a manipulării opiniei publice;

111. regretă practicile regimurilor autoritare care, printre altele, limitează accesul cetățenilor la internet, inclusiv prin întreruperea internetului în timpul întrunirilor publice și al protestelor; invită UE și statele sale membre, în cooperare cu alte țări democratice, să investească în cercetare și tehnologie, permițând accesul neperturbat și la prețuri accesibile la internet la nivel mondial; solicită UE să finanțeze cercetarea referitoare la modalități digitale eficace de filtrare și combatere digitală a știrilor false, a dezinformării și a propagandei răuvoitoare;

o

o o

112. îi încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de a 78-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.